

זכור אהבתך הישנה

מורשת הנחל

תשס"א - תשפ"ג

מוסף
מיוחד
לרגל כנס
הבוגרים
ההיסטורי

מוצאי עשרה
בטבת תשפ"ג

קרן הרווחה המרכזית של מוסדות תורה

אליך ידידי היקר.

הלב הומוה וההתרגשות עולה וגואה לקראת הכינוס ההיסטורי של כלל בוגרי 'מורשת הנחל' מאז שנת תשס"א. 22 מחזורים נפלאים של בחורי חמד, שגדלו בכרמה של ברסלב בטהרתה.

קשה להכיל את הרגשות לקראת "כנס בוגרים" היסטורי כזה, של מעל 1000 בוגרים, שמלהבים את ליבם באש הברסלבית במלוא עוזה, החל משנות הנערות, עובר דרך שנות הבחורות בחבורות הבחורים ב"מורשת הנחל", ועד היום בחבורות האברכים, ובין כותליה יונקים את החיבור והאהבה לרבינו הקדוש וגדלים על דרכי עצותיו הק'.
כשאני חוזר קצת אחורה, אני נזכר בחוויות רוחניות רבות שחוויתי עם הבחורים, בשהותי איתם תמידן כסידרן בליל שישי, במלווה מלכה, בפעלד, בקברי צדיקים, בשיבת בין הזמנים ובעוד ועוד פעילויות ואירועים שונים ומגוונים לאורך השנים, חוויות שהעניקו המון לנפשם ההומה של הבחורים וחרטו בהם כיסופין ורצונות עזים לקרבת ה' טהורה ולעבודת ה' בתמימות ופשיטות ככל מצב בחיים.

אני מאמין בכל לב שעצם המפגש יעורר את האהבה הישנה, ויתן התעוררות עצומה לכולם להתחדש בעבודת ה', כל אחד באשר הוא שם, כפי מעלתו ודרגתו. רבים מהבוגרים עדיין ממשיכים לינוק מהנחל נובע דרך חבורות האברכים, או שילדיהם מקבלים חיות עצומה בחבורות הנערים, במכינה ובחבורות הבחורים, וכשיפגשו החברים למחזור ב"מורשת הנחל" ויאירו אחד לשני את נקודת החבר, הרי שזה יגרום למשתתפים לחפש את המשך החיבור בכל מקומות מושבותיהם.

בגיליון זה פתחנו חרך צר לשנות הבראשית של "מורשת הנחל", בשילוב ההווי של "מורשת הנחל" בעבר ותנופת ההתחדשות בהווה, כדי להזכיר לעצמינו, ולבוגרים, במעט את החבלים שנפלו לנו בעת הקמת מורשת הנחל, ואת המתקנות והנעימות שהיו מאז ועד עצם היום, כי הלא בזה הכל תלוי: "אגן – בחביבותא תליא!"

חושבני שמן הראוי לציין נקודה אחת, העוברת כחוט השני בין הכתבות העשירות והמגוונות במוסף זה והיא, שרובם ככולם של המשתתפים ברבי השיח מתנבאים בסגנון אחד, אודות הטוהר והזוהר שב"מורשת הנחל", ועל כך שכל מטרת מורשת הנחל היא להעביר את דבר רביה"ק כמסירתם וכנתינתם בלי שום שינוי זיז כל דהו. אשרינו שזכינו. תפלתי ותקוותי שאכן חפץ ה' בידינו יצליח, ונוכל בעז"ה ביחד להגביר עוד ועוד פעלים, להמשיך ללבב הלכבות ולהשקות את האילנות ממימי הנחל נובע מקור חכמה.

בידידות
לייאר קירשבוים

ד

בעקבי הצאן

פניני חכמה מהרה"ח ר' נתן ליברמנט שליט"א למצוא מסילות ללבבות הבחורים

ח

טובות זכרונות

שלושה בוגרים מעלים זכרונות מכנס הכנה דרבה הראשון

טו

רוח חדשה

תנופת התחדשות נושבת בחבורות - הקשר השבועי שלנו עם רביה"ק

לח

הדרך הסלולה

הנחלת היסודות של ברסלב'ר חסיד

כח

אלבום הפעילות

תמונות חיות מהנעשה והנשמע השנה במורשת הנחל

כח

הזוך והטוהר

שמעבירים בחבורות הבחורים בטהרה את דברי רביה"ק לדורות הבאים

קול "מורשת הנחל"
02-502-6343

מהנעשה והנשמע • עדכונים והודעות מחבורות הנערים • חבורות הבחורים • חבורות האברכים • חבורות כלליות • פעילות חודשית • כינוסים חגים חמנים • סדר הג'מורים היומיים

ור"ל ע"י מערכת "מימי הנחל" שע"י "מורשת הנחל" טל: 02-5388-949 05484-40814 פקס: 1532-5822-913

עיצוב גרד
ועריכה גרפית
פונט

היה זה לפני עשרים ושנים, כאשר חשובי משפיעי אנ"ש שליט"א נתוועדו יחד לטכס מחשבות עצה, כיצד להמשיך להבעיר את אשו של רביה"ק לדורות הבאים, לשמור על הגחלת בטהרתה. צוואתו של רביה"ק: "שהתלמידים יעשו תלמידים וכן להלן" עמדה בראש מעייניהם, ומשם יצאה ההחלטה לכונן ולייסד חבורות לבחורים ואברכים. סיעתא דשמיא עצומה ליווה את הפעילים החשובים שליט"א וב"ה משנה לשנה גדלו והצליחו וגם עשו פירות נפלאים, בהמשך, התרחבה הפעילות גם לצעירי הצאן, וחצתה גבולות וערים. הבוגרים החשובים המפארים כיום את בתי המדרש של אנ"ש בכל מקומות מושבותיהם, הם הם העדות הנפלאה על בית היוצר הגדול, "א פאבריק פון אידשקייט", לתורה, תפילה ועבודת ה', לפאר ולרומם שם רביה"ק ביתר שאת ועוז. לקראת "כנס הבוגרים" ההיסטורי, עלינו לביתו של הרה"ח ר' נתן ליברמנט שליט"א, אשר מראשית דרכנו היה לנו לעיניים בכל שאלה והתלבטות וכיוון את צעדינו בעצה ותושיה, לשמוע ממנו פניני חכמה והכוונה לראשי חבורות הבחורים בדרכו ומשנתו של רבינו הק' ותלמידיו.

ר' נתן שליט"א ממרומי גילו לאורך ימים ושנים טובות, העניק לנו שעה של קורת רוח, כאשר צמצם את עצמו לרדת לפרטים ולהציב תמרורים בנפתולי נפשם של בני הדור הצעיר, על מה לשים את הדגש וכיצד למצוא מסילות ללבו של הבחור לקרבו לאורו של רביה"ק. יה"ר שיהיו הדברים לתועלת לכלל העוסקים במלאכת הקודש, להפיק את המיטב ולהעמיד את התלמידים של הדורות הבאים בדרך הישר והטוב, אשר גם כי יזקין לא יסור מהם.

רבים שואלים מה הצורך בחבורות השבועיות, וכי בדורות הקודמים אצל אנ"ש היו חבורות?

ר' נתן: אכן, בדור שלנו בימי בחרותי, לא עלתה על דעת אי מי לעשות חבורות, וגם לא היו בחורים בשביל לארגן להם חבורות... אך המציאות היא כיום שכך נוהגים וב"ה רואים בזה הצלחה גדולה. בזמני, הבחורים המבקשים לא היו כי אם כמה יחידים. אך

שהתלמידים ועשו תלמידים

הרה"ח ר' נתן ליברמנט שליט"א בשיחה מיוחדת לרגל "כנס הבוגרים" ההיסטורי • פניני עצה והכוונה לראשי החבורות למצוא מסילות ללבו של הבחור לקרבו, לחנכו ולחכמו בדרכי ועצות רביה"ק ותלמידיו •
חנך לנער על פי דרכו

והעיקר יש לדבר עם ראשי החבורות, שאם יהיה להם התבודדות כל יום ויבקשו מה: "דיבוננו של עולם, איני יודע כלום, נתנו לי חבורה של בחורים לחנך אותם, רחם עלי האיר לי דיבורים ודעת מה לדבר ולומר להם", אזי הכל יהיה אחרת

בשבת מירון

במלאות שנה חמורשת הנחל

כאלה הכוללים את הכל. הראשונה היא התבודדות. השניה להיות נקי מכל התאוות, והיא גם קשורה להתבודדות, כי כאשר מדברים למשל מלהיות נקי מכל התאוות, אין הכוונה לשבר אותן, אלא להתפלל להיות נקי מהן. ולהיות באמת נקי מהתאוות זה רק ע"י התבודדות. והשלישית: ההתקרבות לצדיק והאמונה בצדיק. ומשלשה נקודות אלו מסתעפות עוד נקודות רבות לאין שיעור.

כמו כן יש לדבר מכל שאר עצותיו של רביה"ק: תפילה בכוונה, לימוד התורה בהתמדה ועוד.

איך מכניסים את ענין האמונה בצדיק, בשפה שהבחורים יבינו?

ר' נתן: השאלה טובה מאד. אך איני יודע מה להשיב. אכן הייתי עוסק בעבר עם בחורים, אך כהיום איני מונח בזה.

אך יש לנו דברים מפורשים מרביה"ק. כמו שר' נתן מביא בליקו"ה, כי כל האדם הוא המח וכולו מתנהג על פיו; כאשר המח מחליט ללכת צועדות הרגליים וכן הלאה. וכאשר האדם מבטל את מוחו אל הצדיק, עד שהוא מרגיש בעצמו שאינו יודע כלום, כי אם מה שהצדיק אומר זוהי האמת, הרי נעשה כולו נכלל בצדיק.

להיזהר מה ואיך לדבר עם הבחורים

וכך אומר רבינו בתורה כ"ט, כי שס"ה הלאוין הם כנגד שס"ה הגידין שבאדם. אם יש פגם באיזה לאו או המסתעף ממנו הרי הוא פוגם בגיד השייך ללאו זה, ובמקום שהגיד יהיה לכן נעשה אדום, וזה פירוש הפסוק "בכל עת יהיו בגדיך לבנים" – בגידיך לבנים.

וכל אחד יש לו לבנונית במה, ויש להמשיך הלבנונית לכל הגידים, אך מי שפוגם בברית הוא פוגם במה, וכאשר האדם מקלקל את המח איך יוכל לתקן את כל הגידים? העצה לזה, מביא רבינו, היא לתקן תיקון הכללי ועי"ז מתקן את הכל. וכיצד זוכין לכך? ע"י הצדיק שהוא יסוד העולם. כאשר מבטלין את המח לצדיק, זוכים לתיקון הברית. ר' נתן מאריך בליקוטי הלכות כמה וכמה פעמים, כי תיקון הברית נחשב רק לפי התקרבות לצדיק. כי עיקר תיקון הברית הוא ע"י התקרבות לצדיק, לבטל את המח לצדיק. האמת היא, כי כאשר מדברים לבחורים, אין להאריך כל כך בענין פגם הברית, אבל כן צריך

יחד. אבל בשנות בחרותי לא היתה מציאות כזאת שבחורים יתחזקו יחד מעצמם אפילו אברכים לא עשו זאת, כהיום ב"ה המצב טוב בהרבה.

בבחורות הבחורים מתאספים מידי שבוע ומוסרים להם שיחה קצרה, על איזה יסודות יש להתמקד בשיחה זו?

ר' נתן: קשה לענות, כל אחד שמנהל חבורה הונן אותה ה' כיצד לעשות זאת על צד היותר טוב.

האמת היא שיש לדבר מהכל, אך הרי לא שייך זאת, בפרט שלא כל שבוע ניתן לדבר מהכל, ויש לראות לפי הבחורים והמצב.

ביכולתי לציין נקודות שיש לדבר מהם, אבל כמה לדבר ואיך לדבר, צריך כל אחד לראות לפי הבחורים היושבים בחבורה. הנקודות שיש לדבר הוא כאלה שיכנו את עתידו של הבחור,

כהיום נשתנו הדברים לגמרי, ויש הרבה בחורים רציניים המבקשים דעת. החבורה שלנו שכני ברק ועמנואל, היתה לאחר נישואי, שהתאספנו כלליות אנ"ש יחד מדי שבוע, אברכים ובחורים

להזכיר זאת. הבחורים הרי הם בדרך כלל ישרים וטובים, וזה יהיה דיבור טוב בשבילם. יתכן והבחור אומר תיקון הכללי אפילו עשר פעמים, וזה טוב מאד אבל הוא עדיין לא בא אל תכליתו. אך כאשר ישמע דיבורים כאלו הם יכנסו בלב, כי הרי הם מחפשים ורוצים להיות יהודים כשרים.

אך יש לדעת את המידה והגבול כמה לדבר מכל דבר וענין, בפרט בענין זה. יש לדבר עם בחורים להיות נקי מהתאוות, אך אין צורך לעשות עסק וודאי לא להיכנס לפרטים של פגם הברית, ניתן לדבר על תאוות הגוף והעולם הזה בכלליות, כאשר הבחור יכול לפרש זאת לאכול איזה מאכל טוב וכן הלאה, הרי לכל אחד יש נסיונות משלו.

לדבר עם הבחורים להיות נקי מתאוות עוה"ז

בירושלים היה אחד מאנ"ש, ר' מאיר שמעון זילברמן, אביו של ר' חיים הי"ו מצפת, הוא היה יהודי פשוט אך היה קם כל לילה בחצות. והוא היה מרבה לדבר עם הבחורים כי ר' אברהם שטרנהארץ היה אומר כי העיקר לבחור הוא קדושת הברית והשמירה ממקרים שונים. האמת כי ר' אברהם היה אומר כן, אבל רק מפה לאוזן בלחישתה. אכן היו אז נסיונות נוראים בעניינים אלו, ויש להיזהר מאד איך שמדברים לבחורים.

תמיד היו נסיונות של תאוות עולם הזה, אם ניקח לדוגמה את תאוות אכילה, יש מאכלים שאצל האחד זה תאוות ואצל השני הוא אוכל מאכל זה לשובע נפשו. כל אחד יודע אצל עצמו מה נחשב לתאוות.

תאוות אכילה, הכונה שהוא אוכל מחמת שמתאוה למאכל, מה שאין כן אם הוא אוכל לצורך, אין זה נחשב לתאוה. אכן גם בזה יש להכניע עצמו שלא יאכל מחמת תאוה, אבל אין זה נחשב לתאוות אכילה.

כמו כן בתאוות ממון, הרי האדם צריך ממון בשביל לקנות לביתו לחם לאכול, אך יש להיזהר שלא יהיה לו תאוה לממון וכן הלאה. הרי האדם חתם על הכתובה והתחייב שייבא פרנסה לביתו, אך התאוה לממון אפילו אם אינו צריך לכך, זוהי תאוות ממון. קשה לומר במצב של היום שיש ממון שהוא אינו צריך לכך, כי בעל משפחה אפילו אם יהיה לו ממון הרבה עדיין לא יספיק בשביל ההוצאות המרובות ונישואי הילדים וכו', אבל התאוה לממון, מזה יש להיזהר מאד.

כן ידוע שרבינו הקפיד מאד שלא לאכול בהלעטה, בצורה שנראית כרעבתנות. יש שיחה מרביז"ל "זה שהאדם אוכל מה שרחוק ממנו ולא מהמונח קרוב אצלו, גם זה נקרא תאוות אכילה". יש לאכול מה שצריך (אם צריך לכריאות גופו וכדו')

אכן, יש להשקיע בשנים הצעירות, אולם יש לזכור כי אפילו אם נעשה מה שנעשה במשך השנים, כל רגע וכל זמן בחיים הם הזמן להתחדש להיכנס לחדרו של רבינו. אדרבא, בכל יום ניתן להתחיל מחדש לעבוד את ה'... רבינו אומר שיש להוסיף קדושה ודעת כל יום, היינו להשיג השגות חדשות בגדולת הבורא. לא להיות זקן.

וכמה שצריך. אם אדם אוכל מה שאינו צריך, רק מחמת שמתאוה הרי זה מותרות.

היסוד הראשון שעל ראש החבורה לדעת

והעיקר יש לדבר עם ראשי החבורות, שאם יהיה להם התבודדות כל יום ויבקשו מה: "ריבוננו של עולם, איני יודע כלום, נתנו לי חבורה של בחורים לחנך אותם, רחם עלי האיר לי דיבורים ודעת מה לדבר ולומר להם", אזי הכל יהיה אחרת.

זהו היסוד הראשון שיש לראש חבורה לדעת. אכן הוא צריך להיות חכם ומבין בדעתו כיצד להתעסק עם הבחורים, אולם לא יסמוך על כוחו וידיעותיו כי אם על השי"ת לבד ולהרבות בתפילה על כך.

כיצד מנהילים לבחורים את היסודות עליהם הושתת "מורשת הגזל"?

ר' נתן: בהתחלה הייתי בא לדבר כל שבוע, מזה נתייסד "מורשת הגזל". לאחר מכן זה התפתח למה שאנו רואים כיום ויש שם ב"ה ראשי חבורות טובים אשר יודעים את אשר לפניהם.

אך העיקר יש לשים לב הוא, שתהיה בהירות בזה שצריכים שעה התבודדות מדי יום, וכן ללמוד שיעור פוסקים בכל יום כמו שציוה רביה"ק. אך גם כאן, הלא לדבר מזה בקביעות אי אפשר, שהרי לא יתכן לשוחח מדי שבוע על נושא אחד, וכי כל החיים ניתן לדבר רק על התבודדות או על אמונה בצדיק!?

לכן, על ראש החבורה לעשות בחכמה, אבל עליו להעמיד לעצמו את היסודות, מה הוא רוצה שהבחורים יקלטו. מאידך, אין לעשות זאת בכפייה כי אם בשמחה ובנעימות.

ואפילו אם מדברים בדברים ונושאים אחרים, יש לנסות להשחיל איזה דבר חיוני להתבודדות, אמונה בצדיק, להזכיר ענין ההתקשרות לצדיק.

העיקר יש לראות, באופן כללי, שלא יהיו הדברים בצורה 'מלאכותית'. אלא לדבר מהלב מתורה, תפילה, התבודדות, אמונה בצדיק. ואם ראשי החבורה רואים צורך לדבר על נושא אחר יעשו כפי שיראו לנכון.

האם יש לעשות עוד פעילות כגון כינוסים, שמחת בית השואבה וכדומה?

ר' נתן: בלילי חג הסוכות שבכל העיר שמחים ורוקדים ורק בכרסלב אין כלום, הרי הבחורים ילכו למקומות אחרים. הרי לא כולם הם בדרגה של העובדים לילך לישון מוקדם, משכך מוכרחים כהיום לעשות גם לבחורים שלנו שמחת בית השואבה וכן הלאה.

אני כשלעצמי איני משתתף במעמדים אלו, אפילו במוצאי שמחת תורה, אבל הרי אם לא יערכו בבית מדרשנו התכנסויות

כאלה, הרי ילכו למקומות אחרים... אני יכול לומר: חזקו ואמצו, כל אלו שעוסקים עם בחורי החמד. בזמני מי הסתכל על הבחורים?! לא היה מי שיתעסק איתם.

את המבוגרים יותר אכן ראו בעבודות וכדומה, היו כמובן חבורות של עובדים, אבל זה לא היה באופן שמתאים לבחורי ישיבה.

ב"ה כיום נשתנו הדברים לבלי הכר. הדור שלנו הוא ענין אחר לגמרי; הבחורים מחפשים ומבקשים, וכאשר מעמידים להם ראשי חבורות טובים הרי שיזכו להגיע לתכלית הנרצה.

מה הן הנקודות עליהם צריכים להתמקד בחבורות הגערים?

ר' נתן: ידוע הסיפור שהיה עם אחד מאנ"ש, ר' יעקב קלמנוביץ, הוא שימש כמלמד, והיה קם כל לילה בחצות ועוסק בעבודת ה'. כאשר נודע הדבר לרבה של שכונת בית ישראל, בו שכן התלמוד תורה, רבי שמשון אהרן פולנסקי זצ"ל ה"טעפליקער רב", הוא קרא לו ואמר לו, כי עקב עבודתו כמלמד תינוקות אסור לו להיות ער בלילות, שלא ימעול בתפקידו.

השיב לו ר' יעקב: כשאני קם בחצות, אני מתפלל ומבקש על התלמידים, וכך במשך היום הם מקבלים ממני באופן אחר לגמרי, ואכן הכתה שלו היתה מהמפוארות ביותר בירושלים שאף אחד מהם לא יצא לתרבות רעה רח"ל בצוק העיתים דאו.

מה תרצו לנסות לקראת כנס הבוגרים?

ר' נתן: שלמה המלך אומר בחכמתו: "חנוך לנער ע"פ דרכו גם כי יזקין לא יסור ממנה". הדברים הטובים וקנייני הנצח שהצלחת לחטוף בימי הבחורות בחבורות הבחורים וכן בהמשך מה שקונים בחבורות האברכים, זה מה שיחזיק אותך חזק, ללוותך עד זקנה ושיבה.

אכן, יש להשקיע בשנים הצעירות, אולם יש לזכור כי אפילו אם נעשה מה שנעשה במשך השנים, כל רגע וכל זמן בחיים הם הזמן להתחדש להיכנס לחדרו של רבינו. אדרבא, בכל יום ניתן להתחיל מחדש לעבוד את ה'.

רבינו אומר שיש להוסיף קדושה ודעת כל יום, היינו להשיג השגות חדשות בגדולת הבורא. לא להיות זקן, כי אם להתחדש כל יום מחדש. כיום יש אברכים צעירים, שחודש אחרי החתונה, כבר נהיו 'זקנים'. זה מה שרבינו ציוה אותנו "אלט טאר מען ניט זיין!".

שיהיה הכל בהצלחה גדולה

הדברים הטובים וקנייני הנצח שהצלחת לחטוף בימי הבחורות בחבורות הבחורים וכן בהמשך מה שקונים בחבורות האברכים, זה מה שיחזיק אותך חזק, ללוותך עד זקנה ושיבה

בהילולת רבינו ז"ל

במסיבת חלוקת הפרסים לחבורות הנוצרים בירושלים עם גאב"ד ירושלים זצ"ל

זכרונות מעמד הכנה הרבה הראשון

שלשה בוגרים, מראשוני
חניכי "מורשת הנחל"
שכיום זוכים לשמש
בעצמם כראשי חבורות,
ה"ה ר' אלימלך חשין, ר'
שמעון קעניג ור' שלמה
נחמן גלבך חוזרים למפגש
הלילי הראשון לפני 22
שנה • המעמד שהיה
הגרעין הראשון ואבן הפינה
לחבורות "מורשת הנחל" •
ה'הכנה הרבה" שהטביעה
את חותמה לדורות

ליל תענית אסתר תשס"א.
המקום הוא "דירת החסד" במעלה רח' סלג' פינת רח' סלונים סמוך וגראה
לביהמ"ד הגדול במא"ש.

הראשון נכנס פנימה בזריזות מייצב את גשימתו. השני בעקבותיו, רק
לאחר שמוודא כי הרחוב שומם. אחריהם השלישי והרביעי, בצפייה הרוכה
הם יושבים תחת התקרה המקומרת, מצפים לבחור החמישי שישמיע צעדיו,
אך הלה בושש מלבוא - - -

חדורי משרה, מתכוננים להתחיל את סדר הלילה המרוכז. הן ליל תענית
אסתר הלילה והזמן גרמא להתכונן בראוי לקראת יום הפורים הקדוש העומד
כבר מעבר לדלת. "ועכשיו - כל ההתחלות מפורים", זה היום בו אפשר
להתחיל מחדש להתקרב לרביה"ק הצדיק האמת בחינת מרדכי המאיר לכל
אהד ואחד כי ה' אתו עמו ואצלו.

רק כאשר ארבעת הבחורים כבר התכוננו לעלות על יצועם, הפציע
החמישי בדלת החדר, מבוהל מעט הוא התכונן סביבו להבין מה היה עד
עתה ומה התוכניות להמשך הלילה. לאחר שגרעש השתלב בזריזות יחד עם
שאר החברים לקראת מעמד "הכנה רבה" לימי הפורים הקי.

קרוב לעשרים ושתים שנים לאחר מכן, חוזרים שלשה מהבחורים
הללו, שזוכים כהיום לשמש בעצמם כראשי חבורות בחבורות הבחורים
ישיבה קטנה וישיבה גדולה, המתקיימות מדי שבוע בירושלים ובית
שמש, ה"ה ר' אלימלך חשין, ר' שמעון קעניג ור' שלמה נחמן גלבך,
לאותה "דירת החסד", לשחזר את הרגעים המרוממים והרגשי הלב,
מאותה "הכנה רבה" מרוממת, שהטביעה את חותמה על כל הלך
הרוח של "מורשת הנחל" בכלליות ובפרטיות.

התייסדות החבורה

ר' אלימלך חשין: בטרם נבוא לתאר את אותו ליל תענית אסתר,
נקדים מעט על השתלשלות העניינים.

ובכן, זכיתי להתגדל ב"ה בבית אבי מורי ר' יצחק שליט"א, שזכה
לגדול על ברכי זקני הרה"ח ר' בנימין זאב חשין זצ"ל וגם זכה להכיר
את זקני אנ"ש בדורות הקודמים ובראשם הרה"ח ר' לוי יצחק בנדר
זצ"ל. משכך, הייתה תמיד השיחה בבית בדרכי ועצות רביה"ק לאורם
של זקני אנ"ש ותהלוכות חייהם. ובהיותי בישיב"ק "חיי משה"
בתחילת זמן החורף של שיעור ג', החלטתי לארגן "חבורה" לברסלבר
בחורים בישיבה, שמנו אז 8 בחורים. החבורה התקיימה בביהכ"נ
ב'שיכון הרבנים' הסמוכה לישיבה, מדי שבוע היה בא אחד ממשפיעי
אנ"ש להשמיע מדברותיו, ביניהם הרה"ח ר' נחמן ישראל בורשטיין
זצ"ל, ר' אברהם יצחק כרמל זצ"ל ולהבחל"ח הרה"ח ר' אליעזר חיים
אסטרייכר, ר' יצחק אנגל שליט"א ועוד.

כעבור כמה חודשים, הרגשתי כי המלאכה כבדה עלי לארגן מדי
שבוע את המזונות והמשקה לחבורה, וכן להביא דרשנים, כאשר רבים
מהם מתחמקים להיענות לבחור 'צעיר' כמוני... או אז בא לעזרתי אחי
הגדול הר"ר נחמיה שליט"א, שהחל להזמין מדי שבוע את המשפיע
שיבוא למסור את השיחה וכן לממן את ההוצאות.

באמצע זמן החורף פנה אלי אברך צעיר בשם ר' אליעזר קירשבויים,
כי הוא רוצה להיפגש עימי. לאחר שנפגשנו בישיבת "אור אלהן"
החל המהפך... החבורה קבעה את משכנה בביתו, שמה המשיכה

הוציאה לפעול בליל הכנה דרבה

מיוחדת – ראשונית זו עולים ומבצעים בכל משפט. כהיום שאתם בעצמכם זוכים לשמש כראשי חבורות לבחורים, האם וכיצד הנכם מעבירים הלאה את ההרגשות האלה?

ר' אלימלך: אכן, ההרגשות האלה מלוות אותי עד עצם היום הזה. ועוד יותר מכך, החיזוק שלי מאותן שנים, זה מה שמניע אותי עד היום לעשות למען ענייניו של רביה"ק.

הרי לשמש כראש חבורה, מלבד הזמן שיש להקדיש לכך, לפעמים זה גם נוטה להפסידים ממוניים כגון חיסור בסדרי הכולל, נסיעה באוטובוסים וכדומה ובכל זאת, מתחדשים כל עת מחדש לבוא ולהעביר את אורו של רביה"ק לבחורי החמד.

כאשר הנקודה שמלמדים את הבחורים היא: לחפש את האמת לאמתה, היינו, לחפש אך ורק את רביה"ק בעצמו ולא להעריץ את הדמות המוסרת כעת את דבר תורתו וכדומה. וכך בראשית כל שנה, אני מקדים לבחורי החמד בחבורות, כי אני משמש אך ורק כשופר להעביר את דבר רביה"ק אליהם בלי שום התייחסות אלי בעצמי.

ר' שלמה נחמן גלבך שליט"א

אני מוסר בחבורות את המסר הזה שוב ושוב, שאנו מחפשים רק את הצדיק בעצמו. בכל נקודה ובכל דבר זה רק רבינו בעצמו. וכך אנו מנסים להעביר הלאה את דעת רביה"ק בעצמו בלי שום ייפוי או שינוי.

המוסרת שחולקה למשתתפי ההכנה דרבה

ר' אלימלך חטיין שליט"א

להתקיים עד סוף הקיץ, כאשר ר' לייזער משמש כראש החבורה ומדי תקופה וכן לפני מועדים זמנים היו באים משפיעי אנ"ש להשמיע מדברותיהם.

כאן המקום להדגיש, כי ר' אליזר ברוב תושייתו היה נותן לנו את ההרגשה כי יש כאן "חבורה" מושלמת של בחורים ולא רק כמה בודדים. לדוגמא בחול המועד פסח של אותה שנה, התקיים "כינוס הג' לחבורה, יצאנו שלשה (!) בחורים בטנדר אל עבר קבר דן בן יעקב, לאחמ"כ יצאנו לשדה לערוך 'שעה' התבודדות, הנהג בראותו כי הטנדר ריק יותר מחציו נענה ואמר: "אתם יודעים כמה קשה להשיג טנדר בחג...". לאחמ"כ התיישבנו בקרחת היער ור' לייזער הוציא מגדנות ומטעמים לכבוד החג.

ר' שלמה נחמן גלבך: עדיין הרוטים בלבי השיחות הנפלאות של ראש החבורה ר' אליזר קירשבוים. הייתה לו משנה סדורה בעבודת ההתבודדות, מהו משפט ומהי "ישוב הדעת" וכן הלאה.

ר' שמעון קעניג: אכן, עד היום אני משתמש בסדרת השיעורים ששמענו מפי ר' לייזער בזמנו על התבודדות, סדרה שהייתה בנויה לתלפיות. מידי שנה אני מנחיל את מה ששמעתי לבחורים בחבורה שלי: איך עושים התבודדות לעובדה ולמעשה, מהי תפילה ומהי צעקה, כיצד זוכים לדיבור של אמת, לומר 'ה' הושיעה' באמת וכן הלאה.

מעמד "הכנה דרבה"

ר' שמעון: בתחילת חודש אדר, זכינו שהרה"ח ר' נתן ליברמנט הגיע למסור שיחה מיוחדת לקראת ימי הפורים הק', כאשר הוא דיבר בלכת אש קודש על שגב גדולת היום הזה, כשהוא מזדעק מנהמת לבו: אפי' בחור שאינו עושה התבודדות במשך כל השנה אבל בפורים --- איך אפשר בלי התבודדות!?

הלכתי אז כסהרורי מהדיבורים ששמעתי אז, לראשונה הפנמתי באמת כי בלב כל איש ישראל מתחוללת מלחמה בין קליפת המן עמלק לקדושת נקודת היהדות וידענו כי בפורים ניתן להתחיל מחדש להתקרב לעבודת ה'.

והנה ביום רביעי, ערב תענית אסתר, עברה השמועה מפה לאוזן כי היום בערב מתכנסים בדירה שברח' סלונים פינת רח' סלנט, למעמד "הכנה דרבה" כראוי לברסלב'ר בחורים. חוסר הידיעה מהבאות וההתרגשות

שמשו בערבובייה כאשר יצאנו מבנין הישיבה. אך הכל התהפך כאשר נכנסו לדירה, ובאנו בצל קורתו של ר' לייזער. הוא דאג לנו כאב לבניו ואף הכין ארוחת ערב דשנה לתת לנו את התחושה, כמו תמיד, כי עושים את הכל שיהיה לנו טוב לגוף ולנשמה...

ר' אליזר קירשבוים: אומר בכנות: עמדתו נפעם נוכח תעצומות הנפש שגיליתם בלילה זו. פשוט לבי התמלא 'קנאה' נוכח המסירות הנפש שגיליתם בגיל כה צעיר, לעזוב מאחורי גוכם חמודות תבל – בעיניו של בחור צעיר, כשביל עבודת ה'! אשריכם!

ר' שמעון: תיכף לאחר ברכת המזון קראנו יחדיו קריאת שמע שעל המיטה ופנינו לחטוף תנומת הליל על המיטות המוצעות שהוכנו עבורנו בדירה. בחצות הלילה התגברנו כארי לעבודת הבורא. טבלנו במקוה "מאה שערים", כשר' לייזער בתושייתו דאג מראש למפתח... לאחמ"כ נסענו לשדה בהר חוצבים היכן שהיום ממוקמים מפעלי "טבע".

והאמת אומר, כי למרות שהתאספנו כבר זה כמה חודשים בחבורה השבועית, אך באותה לילה נפתחו בפני שערי אורה. במיוחד נחרט בעצמותי מאותה לילה יותר מהכל, זה שזכיתי בפעם הראשונה בחיי, לקיים "שעה" התבודדות כפשוטו.

ר' שלמה נחמן: הרי ר' נתן ליברמנט מרבה לעורר כל כך בכל עת מצוא: "שעה התבודדות" כמו שצויה רביה"ק, בלי להפריד בין צעירים או מבוגרים, ואכן גם אני יצא לבי מהתרגשות שאני זוכה לקיים עצת ההתבודדות, בשדה, למשך

לחפש את האמת לאמיתה

ההרגשות הנפלאות שלכם בחבורה

תמשיך עם האמת שלך עד הסוף

ר' שמעון: נקודה נוספת שיש לחדד על זה הדרך היא, שהאדם צריך להיות מוכן להקריב מעצמו ולשלם מחיר, בשביל האמת שהוא הכיר בה. ולשלם מחיר הכוונה לפעמים, להיפרד מחברים מסוימים או מבני משפחה...

חקרת את הדבר, למדת את הסוגיא, הגעת לנקודה שלדעתך זוהי נקודת האמת, אל תפחד לעמוד על עמדך וללחום על נקודת האמת שלך בכל מחיר. לפני כמה שנים, קיימנו יחד עם חברי החבורה "שבת התאחדות". באמצע הסעודה התגלעה וויכוח בין הבחורים האם לקיים "כאטע-שבת אחים" אחרי הסעודה או ללכת לישון תיכף ולקום בחצות. בהעדר הכרעה הצעתי להם הצעה מקורית: שכל אחד יביא מקורות לעמדה שלו, מספרי רבינו ותלמידיו או ממנהגי אנ"ש בדורות הקודמים, כשאני מצהיר כי אני מוכן לקבל את האמת ממי שאמרה.

לא חשבתי עד כמה זה יהיה נפלא.

מעמד "הכנה דרבה" בשנה השניה פורים תשס"ב

הרוחות הסתערו והתלהטו כשכל אחד מצטט ומביא ראיות ומקורות לכאן ולכאן. כמוכן כי אדהכי והכי כבר ממילא היו צריכים לברך ברכת המזון וללכת לישון. אבל מה שהבחורים למדו מכך, כי אין שום ענין לעשות הנהגה מסויימת בגלל ש'כולם' עושים את זה, אדרבא, אם יצא לך הפוך אתה תמשיך עם האמת שלך עד הסוף.

וכך אני אומר לבחורים: באם אתה שומע דיבורים מראש החבורה שהנך חושב כי ר' נתן סובר אחרת, אין לעצום עיניים ולומר 'קדוש קדוש', אלא אדרבא, תפתח את הנושא ותלכן אותו עד שהדברים יהיו ברורים, שמחים ומאירים.

ר' אלימלך: אני אומר תמיד, הרי יש נקודת הצדיק ויש נקודת החבר, רבינו הקדוש בעצמו הוא היה נקודת הצדיק, וכן ר' נתן ומכאן ואילך יש רק "נקודת החבר", ובזה כולם שווים שצריכים לקבל דין מן דין ואף אחד אינו יכול לומר קבלו דעתי.

לחפש רק את הצדיק בעצמו

ר' שלמה נחמן: מתוך הרגשה שאנו רק שלוחים של הצדיק ואין לנו שום דעה משלנו כי אם את דעת רביה"ק בעצמו, אני מוסר בחבורות את המסר הזה שוב ושוב, שאנו מחפשים רק את הצדיק בעצמו. בכל נקודה ובכל דבר זה רק רבינו בעצמו. וכך אנו מנסים להעביר הלאה את דעת רביה"ק בעצמו בלי שום ייפוי או שינוי.

משכך, כשרבינו אומר שצריך לעשות שעה התבודדות אין כאן שום הבנה עצמית להסביר ולפלפל ולהוסיף או להפחית, אלא לקבל את דבריו כי הוא זה.

במלאות 22 שנים להתיסדות "מורשת הנחל", כיצד אתם מסתכלים על המפעל הכביר הזה, האם הוא עדיין ממשיך באותם עקרונות כפי שהיה בעת היווסדה?

ר' שמעון: וודאי וברור. "מורשת הנחל" נשאר בטהרתו על מתכונתו כיום היווסדו. והסיבה פשוטה בתכלית, כי כל הנפשות הפועלות שהיו אז נשאו עד היום, כה יתן ה' וכה יוסיף להם חיל וכח להמשיך הלאה בעבודת הקודש, כך שהגחלת שהציתה את האש נשמרת בטהרתה ללא שום שינוי.

זאת ועוד, אף אחד לא התגדל בזכות זה שהוא עוסק במלאכת הקודש ב"מורשת הנחל" כך שאין שום מקום וצורך לערוך שינויים... קרוב לאלף וחמש מאות הבוגרים שעברו בין כותלי "מורשת הנחל" אין בהם שום הרגשה של 'מחויבות' כלפי המנהלים וכדומה כי הם הטיבו איתם במידה כזו או אחר.

ר' אלימלך: שלא יבינו לא נכון, יש בכל אחד ואחד הרגשות של "הכרת הטוב" לראשי החבורות ולכל פעילי הקודש. כאשר נערכה המגבית האדירה "אני בלעדדיך" לפני כשלוש שנים, נסעתי לאחד מבוגרי מורשת הנחל לבקש ממנו תרומה עבור ההתחייבות שלי הוא נענה אלי: "הטרחת עצמך ובאת עד לביתי - אני אתן לך סכום מכובד יותר". אבל זה לא בגלל שהוא מרגיש משהו אישי שהוא 'מחוייב' לי, אלא הכרת הטוב כלפי מפעל "מורשת הנחל" בכלליות.

במשך השנה, ובכל פעם מחדש אני עומד נפעם, כיצד גם הבחורים שהיו נראים הכי פחות 'מחוכרים' לחבורות, קיבלו כאלו נקודות אור ששינו את חייהם.

כמה כתבו לי שרציתי לשאול כמה שאלות ובתוך השיעור כבר נגעו בשאלות הללו וקיבלתי מענה על שאלתי, זה כבר ענין של השגחה פרטית, אבל עצם הדבר שהבחור מרגיש כי כאן מחכים לבואו ורוצים בטובתו - לעומת 'הכבידות' שיש בישיבות מטבע הדברים, הרי זה לכד גורם לבחור לרצות ולבוא.

תוכלו לשתף אותנו ברגשי לבכם לקראת כנס הבוגרים ההיסטורי?

ר' שלמה נחמן: אני מאד מתרגש לרגל הכינוס. במיוחד אם נזכה לקרב את אלו הבוגרים שהתרחקו קצת לצערינו - להביא אותם חזרה לחיות באורו של רביה"ק, ע"י שיחה של אחד מזקני אנ"ש וכדומה, או אז תהיה השכר כפול ומכופל.

ר' אלימלך: זה מאד מרגש, במיוחד אני חושב על אלו הבוגרים שיש להם זכרונות נעימים מהחבורות.

היה אצלינו בחבורות כבי"ש, אברך אחד שלדאבוננו כמעט ועזב לגמרי את דרך התורה, אך הוא אמר שהיחיד שיוכל לדבר על לבו הוא אני, בהיותי ראש החבורה שלו

אבל יותר מכך אין כאן שום הרגשות של 'כבוד' מדומה, כי אם שמו של רבינו הקדוש שנקרא עלינו, הוא זה שנתגדל ונתפאר ונתרומם יותר ויותר.

כיצד היא ההרגשה לשמש בראש חבורה ולהעביר את האש הלאה?

ר' שמעון: האמת כי עד היום אין לי את ההרגשה הזו. אני רק מרגיש את עצמי כמי שעוזר בכל מה שביכולתי לעזור, אם זה במסירת חבורה ואם זה בדברים אחרים.

ר' שלמה נחמן: אף אני כן. כשאני נכנס לחבורה קשה להתיישב על הכסא בראש השולחן, עד שהבחורים ממש דוחקים בי שאתיישב...

הרי כמו שאנו זוכים לראות במורשת הנחל, אין אף פעם שולחן של מזרח, ור' נתן ליברמנט, גם במעמדים הכי גדולים, הוא אף פעם לא אבה לשבת במזרח גם כאשר כל שאר זקני אנ"ש כן ישבו...

ר' אלימלך: גם אני מצטרף. יש רק בעיה אחת, שהשנים עושים את שלהם וכהיום יש כבר בחורים שהייתי יכול להיות אביהם... אך בכל זאת אני מתרגש בכל עת מחדש לשמש בקודש ולהעביר הלאה לתלמידים.

ואכן, המשוב שאני מקבל מהבחורים מדהים בכל קנה מידה. בסוף כל שנה אני מבקש מהבחורים שיכתבו לי מה קיבלו

ר' אלימלך חשין שליט"א

ר' שמעון קעיניג שליט"א

סעודת פורים דפדים - נושא דברים ר' א"ח אסטרייכר

ראשי החבורות בעת השיחה

שווה כלום. ר' שמעון: עניינו רואות, איך מהתארגנות של כמה בודדים שכאב להם החסר אך לא הסתפקו בדיבורים אלא קמו ועשו מעשה, צמח המפעל הכביר הזה, המונה כיום יותר מאלף בוגרים בליעה"ר, וזאת מלבד עוד הרבה תוצאות עקיפות בעקבות זה שאין כאן המקום לתאר.

ובכן מופנית מכאן הדרישה לבוגרים אלו ולכל אחד ואחד: יש בקרבך כח רב, אל תשקוט על השמרים בציפיה שמישהו אחר יעשה ויפעל... הבחנת כי קיים חסר במקומך בפעילות לנוער? (ואיפה אין חסר...) קום ועשה מעשה, אפילו קטן, רק אל תישן כי אי אפשר לדעת כיצד הדברים יתגלגלו.

מלבד זאת, ננצל את ההזדמנות לתת כח למפעל הכביר והנפלא הזה. שכן, כאמור, אין אף אחד ש"מורשת הנחל" שייך לו... ואף אחד לא התגדל בעקבות זה, אלא יש כאן פך שמן זית טהור שמחכה לך לכל עזרה שהיא, בשביל המשך הדורות וקיום דור העתיד של חסידי ברסלב יראים ושלמים.

ואדגיש, גם אם אינך יכול להקים חבורות ולגייס פעילים וכדומה, עדיין יש לך תפקיד גדול להאיר פנים לכל בחור שהוא. אתה רואה בחור בביהכ"ס תאחל לו בוקר טוב בחמימות, תנסה להתעניין בשלומו וכן הלאה. וכידוע, כי בזכות פעולות פשוטות כאלו, ניצלו עשרות בחורים מרדת שחת. אפילו אם הבחור שנפגשת ב"ה לא נמצא במצב מסוכן בידישקייט אין עדיין בן אדם אחד ובפרט בחור שניזוק ממילה טובה או חיוך מרנין... בהצלחה גדולה

ר' שמעון קניג שליט"א

אין אף אחד ש"מורשת הנחל" שייך לו... ואף אחד לא התגדל בעקבות זה, אלא יש כאן פך שמן זית טהור שמחכה לך לכל עזרה שהיא, בשביל המשך הדורות וקיום דור העתיד של חסידי ברסלב יראים ושלמים

רשמים והרגשי הלב מהבוגרים לדורותם

בישיבה קטנה. ואכן כאשר נפגשתי אתו, התחלתי לדבר אתו דיבורים פשוטים התחזקות מספרי רביה"ק ותלמידיו, והוא נענה: אתה מזכיר לי את השנים הטובות שלי. ב"ה כיום הוא מתחזק והולך כן יעזור ה' הלאה.

ואכן, אי אפשר לדעת איזה דיבור תופס את הבחור ומה יעורר אותו. ועצם הכנס הזה יכול לעורר הנקודות החבויות בלב להלהיב את האש מחדש.

לסיום, איזה מסר תרצו להעביר לבוגרים?

ר' אלימלך: עניינו של רביה"ק עובר בשרשרת הדורות, כמו שציוה רביה"ק: "שאלו התלמידים יעשו תלמידים וכן להלן" ומי שבא לכנס הזה, ביכולתו לזכות שעניינו של רביה"ק יעבור דרכו. שכן, דבר רביה"ק הולך ומתפשט, וכל ברסלבר חסיד ביכולתו לתת את הדלק שהרכבת תוכל להמשיך להאיר את העולם.

להיות שותף עם רביה"ק

תארו לעצמכם שאחד מחשובי זקני אנ"ש, רוצה לבוא ולמסור שיחה לציבור המשתתפים, אבל אין מיקרופון כדי שהשיחה תוכל להיות נשמע לכלל הציבור, והנה בא איזה אברך והביא מגביר קול, הרי בזכותו יהיה נעשה כל ההתעוררות וההתחזקות של השיחה הנפלאה שישא זה המשיע.

כן הוא לענייננו, כל אחד שיזכה שיהיה לו שותפות עם רביה"ק, ע"י עזרה למפעל הכביר "מורשת הנחל" הוא זוכה להגיש את האמצעים כדי שדבר רביה"ק יוכל

לקראת "כנס הבוגרים ההיסטורי" למלאות עשרים ושנים שנה לבית היוצר "מורשת הנחל" פנינו אל האברך היקר הר"ר אליהו ירבולום הי"ו, מהעיר בית שמש. שהינו מראשוני המשתתפים בחבורות מראשית היווסדן, לשמוע ממנו את הרגשי לבבו.

מה תוכל לספר לנו על שנות הבראשית של התייסדות החבורות?

היה 'ברען' נפלא מעצם התייסדות של חבורות לבחורים, וכן בכל כינוס ופעילות, אם זה מלוח מלכה, היציאה לשדה להתבודדות, התפילות שחרית בהתלהבות. זה היה מושג חדש שבחורים מתאספים יחד וזה גרם בלבי כל פעם מחדש להתלהבות מיוחדת.

על אף שהייתי מהבודדים בישיבה שהשתתפו בחבורות אלו, אך הפעילים המסורים היו כאלו שהכרתי, בהיותם ידידים קרובים לאבי שיחי, וידעתי כי הם עושים את מלאכתם באמונה וכי אין שום מטרה אחרת כי אם לעבוד את ה' ולקיים את רצון רביה"ק בתמימות.

תוכל לציין איזו נקודה שתפסה אותך במיוחד?

התמימות והפשיטות בענין רבינו, שלא לזוז מדיבור של רבינו ז"ל כל שהוא. לעשות התבודדות מדי יום בקביעות, באופן של ללכת בהדרגה עד שנגיע לקיים שעה שלמה בכל יום בלי שום חכמות, וכן לשמור על קוצו של יוד בהלכה, להתפלל בזמן קרי"ש, וגם לכסוף לקום בחצות, לפחות בזמנים שיש כן אפשרות.

וכמוכן, ללמוד ספרי רבינו מדי יום ולחיות על פיהם, שכל דיבור יהיה חלק מהחיים, כל תורה מליקוטי מוהר"ן וכל הלכה מליקוטי הלכות, וכן השיחות של רביה"ק ושאר הספרים של התלמידים.

יש לך לספר איזה אנקדושה מעניינת מהימים ההם?

היה זה ההכנה דרבה המפורסמת בערב פורים, היינו חמשה בחורים מיישבת חיי משה. התאספנו יחד בדירה במא"ש במוצאי תענית אסתר, קמנו יחד בחצות הלילה ויצאנו לשדה, זו היתה הכנה אמיתית ליום הפורים הקדוש, כמו שצריך להיות לברסלבר חסיד, לקיים את דברי הצומות וזעקתם לקראת יום הפורים הקדוש.

חזרנו מהשדה בשמחה עצומה שיש לנו כזו עצה נפלאה מרכיה"ק, ולאחריה מסר לנו הרה"ח ר' שמעון צבי שפירא שיעור בהלכות פורים, מתובל בדיבורים מדברי רביה"ק ותלמידיו בקדושת יום הפורים.

בטרם חזרנו לישיבה לאחר עבודת הלילה, קיבלנו שי, את הספה"ק "עלים לתרופה".

לילה זה נשאר חקוק בעצמותי לנצח.

עוד אני זוכר, את ה"כינוס הארצי" בחול המועד פסח בביהמ"ד "אור אברהם", בהשתתפות חשובי זקני ומשפיעי אנ"ש. המעמד הנשגב היה מאד מרומם. ראיתי במו עיני בשעת השיחה של הרה"ח ר' נתן ליברמנט שליט"א איך שעמדו לאנשים דמעות בעינים מהתרגשות...

זה היה בראשית הדרך, וכינוס זה היה לתבערת אש והותר רושם עז על כל הנוכחים.

ולא ימוש מזכרוני, החבורות שהתקיימו במוצאי שבת בשילוב סעודת מלוח מלכה. במהלכה היו באים המשפיעים שליט"א ומשמיעים מדברותם, מה שהותר בקרבנו טעם של עוד, מתי נזכה שוב להתכנסות כזו.

מה תרצה לומר לסיום?

ב"ה הארגון שנתייסד ע"י חמשה בחורים, צמח ועלה כפורח עד שכחיו ככר מתלכדים בין כותלי "מורשת הנחל" כמה מאות בחורים מדי שבוע. ואברך את הפעילים המסורים בברכת הדיוט, שיזכו להמשיך ביתר שאת להבעיר את אשו של רבינו, לגדל דורות של חסידי ברסלב בדרכו הסלולה של רביה"ק.

שיחת חברים
 עדה על המטרה
 והתועלת
 של חבורות
 האברכים •
 מדוע לא מספיק
 ההשתתפות
 בסעודה שלישית
 • האחריות של
 נציגי החבורות
 • קשר איתן עם
 רביה"ק

האברכים והחבורות

חבורות האברכים - מורשת הנחל, הם בעצם פרויקט המשך של כל בוגר החבורות, באמצעותן הוא מקבע את עצמו בחדרו של רביה"ק, להיות מקושר בקשר שבועי, לכל הפחות, לשמוע, להתחזק ולהתעורר בדרכי ועצות רביה"ק ותלמידיו, לבל נישן ימינו ושנותינו.

בשנים האחרונות, הודות לפעילים המסורים, קיבלו חבורות האברכים תנופת התחדשות מעוררת השתאות, במיוחד מתבטא הדבר בעיר בית שמש, כאשר רק בתקופה האחרונה נתייסדו שלש חבורות חדשות, לאברכים המבוגרים יותר וגם הצעירים, ועוד היד נטויה בעז"ה להוסיף עוד כהנה וכהנה בשכונות החדשות בעיר.

לקראת כנס הבוגרים ההיסטורי, שבוודאי יעורר את האהבה הישנה אצל רבים מהבוגרים, התכנסו נציגי חבורות האברכים בירושלים ובי"ש מסביב לשולחן אחד, לחדד את אופי החבורות ואת מטרות הנעלית וכן לקבל דין מן דין התחזקות והתעוררות לעשות את תפקידנו כראוי וכנכון, וכיצד לעודד את האברכים להשתתף בחבורה בקביעות.

ראשית גשאלת השאלה: "מהי בעצם המטרה של חבורות האברכים?"

ר' חיים צ'צ'יק: אם אצל בחורים כל העתיד שלהם תלוי בחבורות הבחורים לקבל את אורו של רביה"ק מתוך בחירה עצמית, הרי שאצל האברכים הדבר ממש 'קריטי' הרבה יותר, פיקוח נפשי רוחני ביותר.

למרות שלפעמים אין האברך מכיר בניסו, להרגיש את התועלת שהוא מקבל מהחבורה, אולם ברור הדבר שיש תועלת, אם נסתרת ואם גלויה. כמו המשל הידוע, כאשר הילד שואל לאמו: מתי גדלים? מתי גדלים השיער והציפורניים? היא עונה: כשישנים. כי אכן זה עובדא שהכל אצל האדם גדל, רק שאין יכולת לראות את זה במוחש. כן הוא אצל אברך, כאשר הוא זוכה להשתתף בחבורה גם אם הוא לא מרגיש את התועלת, אחרי

הוא ניגש אליו תיכף באמרו: ברסלב'ר בחור קורא בעתון כזה? הבחור שלא היה תלמיד ישיבה והיה נראה כמו שהיה נראה, נענה אליו ואמר: וכי אני עדיין נקרא 'ברסלב'ר בחור'? ואבי מורי ענה לו תיכף: בודאי, רבינו לא מוותר עליך.

סיום מסכת יבמות בחבורת האברכים ביתר עילית

תנופת התחדשות חבורות האברכים בית שמש

דרך התלמידים, וזה העבודה הנצרכת מאתנו לבוא ולשמוע את דבר רביה"ק בחבורה השבועית. החבורה השבועית זה הערובה לכל אחד להיות ברסלב'ר חסיד...

ר' נתן ברנ"י שפירא: ב"ה שזוכים לעשות השתדלות שבועית לארגן החבורה, ואני מרגיש בקרבי כי אכן אי אפשר לעבור את השבוע בלי חבורה.

ר' שמואל נחמן: אכן, כפי שאני מרגיש בעצמי, לפעמים שנבצר ממני להשתתף בחבורה הקבועה, או שאני נצרך לצאת באמצע, אני משתדל להשלים זאת בחבורה המתקיימת ביום אחר, אם בחבורה הכללית או בחבורה של "מרכה תורה" בביהמ"ד מא"ש וכדומה, כי זה הקשר השבועי שלי עם רביה"ק ואיך אפשר לעבור את השבוע בלי זה...

ר' נחמן קלפהולץ: אין לי רק לומר בקול רם: אשרינו שזכינו לקיים שבוע מדי חבורה.

רוח החיים מקבלים רק בחבורה

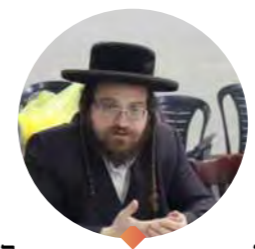
ר' אליעזר קירשבוים: כמו שהזכירו, מתקיימת בבית החבורה הוותיקה של "מורשת הנחל", ולפני שבועות ספורות זיכני הבורא לייסד בביתי עוד שתי חבורות, לאברכים שנה ראשונה, בלשה"ק בראשות ר' ראובן שיף ובאידיש בראשות ר' בנימין פראנק. וברצוני לחדד נקודה נוספת מה החילוק בין אברך המשתתף בחבורה לזה שאינו משתתף.

הבה ניקח לדוגמא את העובד ה' הכי גדול. הוא הולך לישון מוקדם, קם בחצות, לומד עד תפילת ותיקין, לאחמ"כ אפילו זוכה ללמוד ככולל שני סדרים מלאים. יש אברכים שיש להם סדרים אחרים של שיעורים קבועים וכדומה ויש גם כאלה שעוסקים במשא ומתן באמונה, כל אחד בסדר החיים שלו, הכל חשוב מאד.

אולם עם הזמן נעשים הדברים בבחינת 'מלומדה', ולאט לאט מאבדים את רוח החיים, כאשר בשיחה שמקיימים בעת ארוחת ערב עם בני הבית אין נקודות לפתוח בשיחה זולת על הילד שעשה כך וחסר בבית מוצר פלוני וכן הלאה... משכך, כאשר מגיעים רגעים קשים, אם בחינוך הילדים אם בענייני פרנסה, קשה מאד לעבור את הגלים הקשים בלי רוח חיים, כי בזה הוא מקבל אמונה, כמבואר בתורה ח'.

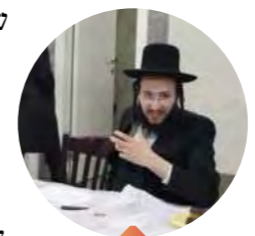
וזה מה שמקבלים רק בחבורה. זוהי עובדה. סיפר לי אחד שזוכה מאז התחדשות החבורה של ר' מאיר קרלובך להשתתף בה בשנים האחרונות מדי שבוע בקביעות איתנה, שהדברים המאירים שנשמעים ממנו חוללו אצלו שינויים מפליגים בחייו האישיים, זאת בנוסף לעבודת ה' ושאר דברים. רק נקודה אחת הוא מדגיש, מה שדיבר לפני ראש השנה, אודות הנסיעה לרביה"ק הכוללת שני חלקים,

"מורשת הנחל" שמתקיימת כעשרים ושנים שנה בביתו של מיודענו ר' אליעזר קירשבוים הי"ו, וכאן המקום להודות לו ולמשפחתו החשובה על כך שמעמיד את ביתו מדי שבוע בשבוע, להיות בית ועד לחכמים. יהי רצון שיהיה ביתו מלא ברכת ה', בשפע ברכה והצלחה וסייעתא דשמיא בכל מעשי ידיהם עד עולם.

ר' ישראל נחמן פראנק

אוכל לומר את ההרגשה האישית שיש לי במטרת החבורה, בפשיטות, כי זהו הקשר השבועי שלי עם רביה"ק, לשמוע "דעם רבינס א דיבור", דרכיו ועצותיו הק', לדעת מדוע אני ברסלב'ר חסיד ומה אני צריך להיות כדי אכן להצדיק את שמו של הצדיק הנקרא עלי...

ר' גדליה קיפניס

מזווית אישית אוכל לומר, כי עצם זה שאני אחראי החבורה, לקנות את המזונות ולדאוג לבואם של אברכי החבורה, מחייב אותי מדי שבוע מחדש לבוא לחבורה, כאשר בטוחני כי לולי זאת מסתמא לא הייתי עומד בזה באופן קבוע כמו שצריך.

אני מזכיר זאת, כדי לחזק את כל אחד ואחד, כל אברך המשתתף בחבורה, להמציא לעצמו 'מחייבים' להשתתף בחבורה מדי שבוע, כדי שלא יפלט ח"ו מהענן – מלהסתופף בצילו של רביה"ק.

ר' ישראל נחמן פראנק: אפתח בסיפור שהיה עם אבי מורי זצ"ל בעת ששימש כמשגיח במצות יהודה, לפני שנים רבות. הוא יצא באחת הפעמים והוא רואה את אחד הבחורים מהעובדים במאפיה קורא בעתון לא נקי ל"ע, הוא ניגש אליו תיכף באמרו: ברסלב'ר בחור קורא בעתון כזה? הבחור שלא היה תלמיד ישיבה והיה נראה כמו שהיה נראה, נענה אליו ואמר: וכי אני עדיין נקרא 'ברסלב'ר בחור'? ואבי מורי ענה לו תיכף: בודאי, רבינו לא מוותר עליך. והדיבור הזה הצית בקרבו שוב את האש וחזר להיות 'ברסלב'ר בחור' כראוי וכנכון.

ובכן, הקשר היחיד שיש לנו עם רביה"ק הוא רק באמצעות החבורה השבועית, שכן דבר רביה"ק עובר רק

הוא לא מרגיש. כי בעצם זה, הוא עשה לנפשו דבר נפלא למען רביה"ק, וזה תורם לו ברוחניות הרבה מאד.

והאמת, כי לא יתכן לומר שהוא לא קיבל כלום בחבורה, שכן עצם הישיבה עם חסידי ברסלב למשך חצי שעה ויותר, אפילו אם קיים רק שיחת חברים, הוא זוכה לקנות לעצמו קנין נצח. ובפעמים שגם זוכה לשמוע דיבור השייך ללבו לעת הזאת, הרי היטיב עם נשמתו לעולמי עד.

וחשבתי להציע לכל אברך, שכאשר הוא חוזר לביתו, שיתן גם לבני הבית לטעום מאורו של רביה"ק ומהווה החבורה, לפתוח – באופן ששייך להם – שיחה אודות הנקודה שדיברו בחבורה וכדומה, ולפתוח לשתף ולספר מה היה בחבורה. כדי שגם בבית ירגישו חלק כחלק מהמסירות הנצרכת להשתתף בחבורה מדי שבוע, וכדי להאיר את אור רביה"ק גם בבית.

הקשר השבועי שלנו עם רביה"ק

ר' שמואל נחמן גודלכסקי: זיכני הבורא כבר קרוב לשנים עשרה שנה, להיות האחראי בחבורה של מו"ח ר' שמעון צבי שפירא, החבורה הראשונה לאברכים של

נציגי החבורות סביב השולחן

כמה שבועות הוא בודאי ירגיש את עצמו אחרת מלפני כן.

כל החיים הרוחניים וגם הגשמיים משתנים לטובה

לפתע הוא רואה שדברים נשתנו אצלו לטובה, אם זה בתפילה, אם זה בתורה, אם זה בעבודת ה' בכלליות, אם זה בהנהגת הבית. ואני לא רוצה לומר על הצד השלילי כיצד מאבדים ברוחניות וגם בגשמיות, על אף חוסר ההרגשה בזה.

והאמת היא כי החבורה אין מטרתה רק הדרשה של ראש החבורה, אלא עצם ההתאספות וההתכנסות יחד. זאת ועוד, אל יאמר האברך הרי אני מתפלל, לפחות בשב"ק, בביהמ"ד של אנ"ש, וכן סעודה שלישית, אני עורך בצוותא עם אנ"ש, ומה חסר לי?! כי אם כל שייכותו לברסלב מתחילה ומסתיימת בזה, הרי חסר לו הרבה מאד.

שכן ההתאספויות הללו בבית המדרש אינם נובעים בדרך כלל מרצונו החפשי של האדם, שהרי איפה יתפלל או ילך לסעודה שלישית אם לא בביהמ"ד של ברסלב? מה שאין כן בחבורה, עצם הדבר שהוא מקדיש, מעצמו, זמן וכח ולפעמים גם ממון לבוא ולהשתתף בחבורה, כאשר בבית כבר יודעים כי ביום פלוני בשבוע, שעה פלונית מוקדשת לחבורה השבועית, הרי שהדברים פועלים עליו – ועל ביתו – הרבה מאד, גם אם

נסיעה חבורות האברכים ירושלים ער"ח כסלו תשפ"ג

כינוס הכנה דרבה לפורים לכלל האברכים בארדה"ק

תנופת התחדשות החבורה החדשה בבניהמ"ד נחלת חן

להשתתף בחבורה באופן קבוע, כי אצלינו בירושלים עיה"ק זמני החבורות בכלליות נושקים לזמן החברה. אולם עצם זה שיש חבורה שבועית, מעלה בי מחשבות כמעט מידי יום מחדש, אולי היום כן אזכה להשתתף בחבורה וכדומה. עצם הדבר שיש חבורות לאברכים והנציגים החשובים היושבים כאן מארגנים ומתפעלים מערך שלם של חבורות במשך כל ימות השבוע, זה לבד מחזק אותי במאד, במחשבה כי הנה דבר רביה"ק עולה ומתעלה בחיות נפלאה ביתר שאת ובאש קודש הגוברת והולכת. ר' ישראל נחמן: אני אמשיך את דברי ר' אליעזר זוסיא, כי אכן על כל אחד מהנציגים היושבים כאן, וגם אלו שלא יושבים כאן להפנים, כי רבינו הטיל עלינו את האחריות לדאוג שכל אברך ישתתף בחבורה שבועית. לא במקרה אנו נמצאים בתפקיד זה, אלא רבינו בחר בנו באופן מיוחד, זוהי זכותינו הנצחית לעסוק בדבר נשגב זה. אשרינו שזכינו לכך.

ואם ישאל השואל כיצד נוכל לקיים את תפקידנו זה כראוי, התשובה היא: ראשית ע"י תפילה, להתפלל על כלליות החברים, ושנית ע"י דיבור טוב, אם לפני החבורה או לאחריה להאיר פנים, או כשמתקשרים לאברכי החבורה להודיע להם על החבורה, להשחיל איזה דיבור של 'מחכים לך' וכדומה. ולפעמים יש אברכים שתקופות ארוכות זה הקשר שלהם עם החבורה, שמודיעים להם על קיום החבורה... אבל מובטחני כי אצל כל אחד יבוא היום והוא יזכה להשתתף בחבורה שבועית באופן קבוע. ר' דוד שמואל ניסנבוים: אכן, נקודה חשובה מאד שיש להדגיש היא, כי אלו

רבינו הטיל עלינו את האחריות לדאוג שכל אברך ישתתף בחבורה שבועית. לא במקרה אנו נמצאים בתפקיד זה, אלא רבינו בחר בנו באופן מיוחד, זוהי זכותינו הנצחית לעסוק בדבר נשגב זה. אשרינו שזכינו לכך.

הראשון עצם הדבר לקיים רצון רביה"ק לבוא אליו, והשני שרבינו מצפה לכל אחד ואחד, לראות כיצד הוא חוזר מהשהות בצילו למשך הימים הללו; מה הוא זכה לקבל מרבינו ושלזה צריכים הכנה גדולה. והדברים הללו הוא לקח אל לבו ברצינות והוא ישב אצל רבינו וחיפש וביקש כיצד הוא יכול לחולל שינוי בעצמו מנסיעה זו בפרטיות, ועד עצם היום הוא יושב בהתבודדות ומעלה במחשבתו הישיבות הארוכות הללו בציון רביה"ק, הכמיהה והכיסופים להתעלות בדרכי ועצות רביה"ק... זוהי עובדה, רוח החיים מקבלים רק בחבורה שבועית.

ר' נחמן רייכר: בחבורה, בשונה משיחה ודרשה, יש את השיחת חברים, שבדרך כלל לפני החבורה או אחרי החבורה מדברים ומשוחחים יחד, וכן בתוך החבורה, ברבים מהחבורות גם כאלו שיש ראש חבורה שמוסר שיחה, ניתן לשאול שאלות ליתר בירור וכדומה, וזה ענין אחר לגמרי מסעודה שלישית או כל התכנסות שבאים לשמוע דרשה וכך זה נגמר.

הדיבור מרביה"ק כמטרה בפני עצמה

עוד נקודה חשובה להדגיש: זכינו בחבורות האברכים ירושלים לקיים 'נסיעה' לקברי צדיקים בער"ח כסליו. על אם הדרך התפתחה שיחת חברים, כי אצל אנשי עצם הנסיעה יש בה תועלת משל עצמה, לקיים שיחת חברים ולקבל דין מן דין את נקודת החבר, כאשר ידענו כי אצל אנשי יש ענין מיוחד לדבר מרבינו.

וכאשר נתבונן נראה כי על נקודה זו מדברים רק במסגרת של חבורה, שכן בסעודה שלישית, או בדרשות של משפיעי אנ"ש בשאר הזדמנויות, מדברים בדרך כלל מהעצות הפרטיות, מהתבודדות או חצות, לימוד ספרי רבינו וכדומה, מה שאין כן הענין של "לדבר מרבינו" לא נשמע כל כך שהמשפיעים ידברו מזה, וכאשר נבחין, נראה כי אצל מוהרנ"ת היתה נקודה זו יסוד מוסד. ולפלא כי יש שתי נקודות שר' נתן מרבה לכתוב עליהן ב"עלים לתרופה", שהוא מחיה עצמו מזה, מה שלא מצינו שהוא מחיה עצמו כל כך מעבודות אחרות. הראשון: עבודת הריקודים והשמחה, והשניה לדבר מרבינו ולהפיץ את דעת רבינו. ואין כאן המקום להאריך במראי מקומות. וכן בליקו"ה כותב ר' נתן דבר זה כמטרה בפני עצמה, כגון שכל הנסיעות שנוסעים הוא בשביל שימצא איש אחד לדבר עמו בעבודת ה', היינו לדבר מרבינו, וכן עוד דוגמאות רבות, מהו שכן טוב ומהו ביהכ"נ על שם הצדיק וישיבה על שם הצדיק. ועבודה זו נראה בדורינו שמתקשים מאד לקיימה, כי לעומת לימוד בספרי רבינו או שאר העבודות שמרגישים פעולה למעשה, בדבר זה פעמים רבות אין מרגישים, זאת ועוד שבישיבות מחנכים, ובצדק, שאין לקיים שיחת חברים באמצע הלימוד ומשכך נשתרש לצערינו אצל רבים ששיחת חברים הוא לאלו שאין אוהבים ללמוד... אבל האמת היא בדיוק הפוך, ששיחת חברים היא עבודה ומטרה בפני עצמה. ומי שיכנס בעבודה זו לקיים שיחת חברים לשם עבודה, מובטחני שירגיש חיות נפלאה.

רבינו בחר בנו לשמש כאחראי שכל אברך ישתתף בחבורה

רבינו בחר בנו לשמש כאחראי שכל אברך ישתתף בחבורה

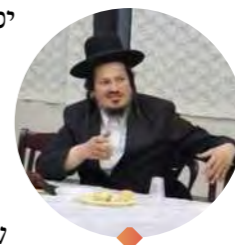
ר' אליעזר זוסיא גודלבסקי: אי אפשר לבטא ההרגשים שיש בלבי על הזכות האדירה שזכיתי, במיוחד בשנים האחרונות, להבעיר את האש במיוחד בקרב חבורות האברכים, אך ברצוני להדגיש כאן נקודה אחת. בעקבות עיסוקי בקודש בחבורות הנערים, נבצר ממני

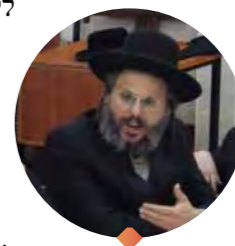
ר' א.ג. מדרכי שפירא

ר' נחמן גודלבסקי

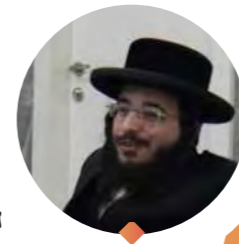

ר' יהודה נמני

ר' דוד שמואל ניסנבוים

רשמים והרגשי הלב מהבוגרים לדורותם

ר' נתן
שפירא

בבית היא מהצערות ביותר שנוסדו אך לאחרונה, זאת בעקבות התנופה המתמדת המורגשת בעירנו בית שמש, הודות לפעילים המסורים.

והאמת כי באתי לכאן לשמוע על משרת החבורה, אך בכל זאת אומר נקודה אישית שאני מרגיש, כי אכן בתקופה הראשונה לאחר נישואי הרגשתי בחוש כי בלתי אפשרי להחזיק מעמד הן ברוחני הן בגשמי, כלי השתתפות בחבורה.

אני יכול להעיד בעצמי כי החיות שלי שקיבלתי אז הייתה מעצם ההשתתפות בחבורה, גם אם לא תמיד זכיתי להשתתף בכלה, אזי לפחות השתדלתי והתאמצתי להשתתף על כל פנים בחלק מהחבורה, וזה מה שהיה לי לעזר בתקופת המעבר בין ימי הבחורות לימי האברכות, ברוח ובעבודת ה'.

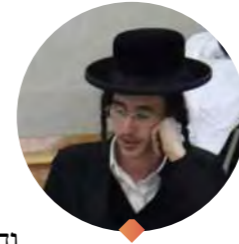
וכאמור, לאחרונה זכיתי שביתי נעשה בית ועד לחכמים, וייסדנו חבורה בבית. **ר' אורי פרידברג:** מה שהזכרת "בית ועד לחכמים", יש להדגיש, כי פעם אחת נזכר בליקוטי הלכות על אדם שהוא "גרוע ממשוגע"

"הוא מי שבונה או קונה לעצמו דירה בזה העולם הגשמי. אך ר' נתן מסיים כי אם משרת הדירה היא בשביל להיותו "בית ועד לחכמים", להתאסף שמה לדבר מעבודת ה' או להכניס אורחים ולקיים סעודת שבת ויו"ט אזי אין חסרון בדבר.

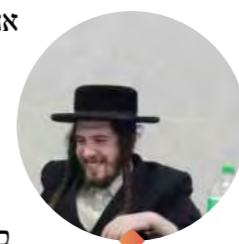
ר' נחמן גודלביסקי: עוד יש לומר, כי "בית ועד לחכמים" אין הכוונה רק שהבית בו מתקיימת החבורה תהיה כזו, אלא שכל אברך שבא לחבורה יהפוך את הבית שלו להיות בית ועד לחכמים...

כל החיים הם חטיבה אחת של עבודת ה'

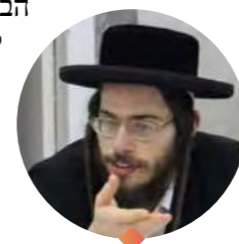
עוד נקודה שחשוב להדגיש היא, כי אצלינו החבורה מתקיים באופן של שיחת חברים, ובמרבית הפעמים אפילו כלי לפתוח בקריאה

ר' מרדכי אלפר
הרדיק

ר' נחמן
קפלסולץ

ר' אליעזר זוסקי
גודלביסקי

ר' עקיבא רחנפלד הי"ד בני ברק

ראשית אפתח בהודאה להשי"ת שזכיתי להיות בחבורות נפלאות כאלה. הרבה מהדיבורים מלווים אותי עד עצם היום הזה, והטעם הטוב לא פג גם אחר למעלה מעשור מאז שזכיתי להצטרף ולהשתתף בחבורות "מורשת הנחל".

היה זה בתחילת ימי בחרותי כאשר נתייסד הארגון הנפלא הזה, והנה ביום אחד פונה אלי חברי היקר ר' י.מ. צוקר הי"ו ודיבר עמי על החבורות ועל החשיבות להשתתף בהם, להתחזק בהתקרבות לצדיק ועוד. מאז הייתי בא איתו יחד מדי שבוע להשתתף בחבורות כליל שישי, וכמו שכתוב "טעמנו כי טוב סחרה"... לא הייתי מסוגל לוותר אפילו שבוע אחת על החבורות. בהמשך התחלתי להצטרף גם כ"סעודה שלישית" וכן בסעודות "מלוה מלכה" שארגנו ובשאר הכינוסים וההתקבצויות, שלכל אחד מהם היה הגיון והטעם המיוחדים לו...

מאז שהצטרפתי לחבורות התחלתי להרגיש הרבה חיות במשך כל ימות השבוע, מהעידוד והחזיון שקיבלתי שם, מהחברים, מהשירות והתשבחות שהיו משוררים יחד. זה נתן לי ממש רוח חדשה, וכל ימי הבחורות שלי השתנו לטובה.

זכורני, כי כבר בתקופה הראשונה בחבורות, היה ראש החבורה מרבה לדבר ולעודד אותנו לקנות בקיאות בספרי רבינו ותלמידיו, ובזכות זה אכן התחזקתי ביתר שאת ללמוד את הספרים הקדושים. אך העיקר ששמעתי וקיבלתי הרבה בחבורות הוא: מהו ברסלב'ר חסיד? איך נראים החיים של ברסלב'ר חסיד? איך ניתן לקיים את עצותיו של הצדיק בכל מצב ובכל מקום שהוא? ועוד.

בנוסף לזה, קיבלתי המון התחזקות והתעוררות מהמגוון הרחב של משפיעי אנ"ש שבאו בכינוסים וכדומה להשמיע מדברותיהם, כאשר כל אחד מאיר את אורו של רביה"ק מהנקודה שלו.

כאן המקום להודות לפעילי ומנהלי הארגון הנפלא "מורשת הנחל" ולכל הנוטלים חלק בפעילות אם במזמן ואם בטירחא, במיוחד לראשי החבורות המסורים שזכיתי לשבת בצילם וטרחו להשקות את נפשי ונשמתי ממימי הנחל נובע. זכותכם גדולה מאד, בהעמדת בחורים בקרן אורה ובהעמדת דורות של ברסלב'ר חסידים. אשריכם!

שיחת חברים יש לדבר עם אלו שמדברים גם הוויות העולם". כלומר, שאצל העולם מפרידים הרבה בין הצרכים הגשמיים של האדם לעבודותיו הרוחניות. והאמת היא כמו שרבינו מלמד אותנו

ממשפיעי אנ"ש כי רביה"ק יש לו עצה והכוונה בכל דבר שהוא, ואם אצל כל העולם יש את המושג של חבר טוב, הרי שאצל רבינו חבר זה, מלבד היותו האוזן קשבת כשנצרך, הוא גם החבר לשוחח עמו בענייני עבודת ה' להתחזק ולהתעורר בכל מה שצריך.

מתוך ספר, רק מתיישבים יחד ופותחים שיחה מלב אל לב בדרכי ועצות רביה"ק, וחושבני כי גם כאשר החבורה מתנהלת באופן של שיחה מפי ראש חבורה יש גם להשתדל שיהיה בחינה של שיחת חברים, כדי לקיים עבודה זו.

ואזכיר שיחה ששמעתי מפי אחד ממשפיעי אנ"ש, "שיחת חברים יש לדבר עם אלו שמדברים גם הוויות העולם". כלומר, שאצל העולם מפרידים הרבה בין הצרכים הגשמיים של האדם לעבודותיו הרוחניות. והאמת היא כמו שרבינו מלמד אותנו כי גם בכל ענייני הגשמיות שהאדם עסוק בזה לצרכי חייו וכדומה יש למצוא את העבודת ה' ואת הנקודה הפנימית הרוחנית המסתתרת שם מבלי להפריד ביניהם.

כך גם כמו שדיברנו, כלי נקודת החבר נשאר הליקו"מ ספר קדוש, והמשפיע מסיים את שיחתו הנפלאה, והאדם עושה מה שהוא רוצה... אולם כאשר מכניסים את הכל בעבודת ה', וזאת ע"י שיחת חברים שמקבלין דין מן דין כיצד לחיות עם רביה"ק ולגלות את אור השי"ת בכל רגע ורגע, הרי שבכך מקיימים את רצון רביה"ק בשלימות.

בהקשר לכך שמעתי פעם מאחד

הודעה משמחת לאברכי שנה ראשונה

אחרי עמל ויגיעה רבה, ונזכח הביקוש הרב של האברכים היקרים, הננו שמחים לבשר על פתיחת **שתי חבורות חדשות** במיוחד לאברכים בני שנה ראשונה כדלהלן:

<p>בלשה"ק ביום ראשון בשעה 7:30 בערב ראש החבורה הר"ר ראובן שיף שליט"א הר"ר בנימין פראנק שליט"א</p>	<p>באידיש ביום רביעי בשעה 8:30 בערב ראש החבורה הר"ר חוני המעגל 3, שוק מא"ש</p>
<p>אתרא החבורה: ר' נחמן מייזון 05341-71917</p>	<p>אתרא החבורה: ר' בנימין זאב חשין 05341-66988</p>

החבורות בניויות במתכונת מיוחדת, עם דגש מיוחד בכל אברך יקבל במשך השנה יסודות לבנין הבית, להכניס את האור של רביה"ק ותלמידיו בתוך הבית

אברך יקר! נצל את ההזדמנות והצטרף לחברין בחבורה שבועית לקבל את אור הצדיק מתוך אהדת ואהבת חברים

המצפים לקבל את פניך
חברי החבורה ראשי החבורה

שבת התאחדות של החבורות בבית שמש

גילנו – שנה ראשונה, וכ"ה תוך פחות משבוע החבורה קמה וגם נהייתה עד שכיום היא מונה למעלה מעשרים אברכים ב"ה.

התשובות הקולחות בשטף מפעימות ומדהימות, לשמוע את רגשי הלב של הנפשות הפועלות, את המסירות לדבר רביה"ק ואת הלהיטות להיות מוכנים ומזומנים תמיד להמשיך לפאר ולרומם את שמו הגדול.

ויה"ר כי חפץ ה' בידם יצליח, להמשיך ביתר שאת ועוז, עדי יזכה כל אברך באשר הוא להיות קשור בקשר אמיץ לדבר רביה"ק ולילך בדרך עצתו לטוב לו כל הימים. ♦

תועלת מגיע אלי בחבורה שאני כן יושב כאחד מן המניין ונוטל חלק בשיחת החברים וכדומה.

ר' נחמן מיימון: החבורה שלנו לאברכי שנה ראשונה נוצרה באופן טבעי למדי, ובודאי שהכל מנפלאות תמים דעים בהשגחתו הפרטית שלא ידח ממנו נדח. **וכך היה מעשה:** נפגשנו כמה חברים שהיינו לומדים בשיעור אחד בישיבה וגם כעת אחרי הנישואין מתגוררים בשכונה אחת, תוך כדי שיחה עלתה התמיהה כי יוצא שכמעט ואיננו נפגשים לשוחח על משהו רוחני ונעלה יותר, מלבד אי אלו פעמים בביתה"ד בסעודה שלישית.

או אז נפלה ההחלטה כי מוכרחים להתחדש לייסד חבורה לאברכים בני

העולם ועד סופו, נתהפך גם לכו לטובה ולא היה יכול לעמוד מהצד ברוח הקדושה שבערה בין אנ"ש וזכה להיות מגולי בלארוס...

ר' גדליה קיפניס: גם אצלינו בחבורה מקיימים שיחות חברים עפ"י הסדר באחד מספרי רבינו, והרבה פעמים חשבתי מה תועלת יש בשיחת חברים כזו, הרי ביכולתי יכול ללמוד את הספר בעצמי, וכן מחמת סיבות אחרות. אך היות ואני לומד בכלל בביתה"ד "נחלת חן", אני נשאר לפעמים לחבורה שמארגן ר' יהודה נמני, כשומע מן הצד, ואז באחד השבועות הכתה בי ההכרה כי גם באופן כזה, שאני יושב ומאזין מהצד לדיבורי החבורה, אני מקבל מכך תועלת אישית לאין ערוך, אם כן על אחת כמה וכמה

זוכה לארגן כבר יותר משנים עשרה שנה ב"ה, תפקידי לדאוג שהאברכים יבואו לחבורה וכן להכין את המזונות וכו'.

ומכיון שהחבורה שלנו מתקיימת באופן של שיחת חברים, קורה לפעמים שיושבים רק דקות ספורות ונגמרים הדיבורים והולכים, אולם לפעמים נפתחים המעיינות ופותחים עוד מראה מקומות והשיחה נהיה ערה ועניינית עד לעובדא ולמעשה.

כמו"כ מספר האברכים אינו שווה בכל שבוע, לפעמים היו רק שני אברכים, עד שפעם אחת היה לי קושי מסויים לארגן את החבורה ואמרת לעצמי שהשבוע אני פוטר את עצמי מזה. כמה נדהמתי לקבל עוד שיחת טלפון ועוד אחת מכמה וכמה חברים, מדוע אין חבורה השבוע...

ר' ישראל נחמן: גם בחבורה שלנו בגלגולה הראשון, שהיה בראשות הרה"ח ר' בנימין זאב קנפלאמר שליט"א, היו כמה פעמים שישבו בחבורה רק שתי אנשים; אני ור' בנימין...

ר' יהודה נמני: עוד חשוב להדגיש כי יש להשתדל מאד לא לשנות את יום החבורה, כי רבים מהאברכים מתכוננים כבר מתחילת היום לקיום החבורה ביום הקבוע וכדומה, ויכול לגרום צער אם זה משתנה לאחר מכן.

לקבוע את עצמו בחבורה של עובדי ה'

ר' אורי פרידברג: אנסה לומר נקודה השייכת ללבי. הנה, השי"ת טבע טבע באדם שהוא חייב לחיות עם 'חברה', כמו שאמרו חז"ל "או חברותא או מיתותא". ואשרי מי שזוכה לקבוע את החברותא שלו עם חבורה העוסקת בענייני עבודת ה', וכמו שאומרים העולם "אמור לי מי הם חבריך ואומר לך מי אתה", כי הסביבה משפיעה רבות על מהותו של האדם.

וכל אברך, אם לא יקבע עצמו בחבורה של עבודת ה', היצר כבר ימציא לו חבורה אחרת... וכמו שניתן לראות בכל בית מדרש שיש כמה סוגי חבורות, וניתן להבחין בבירור אלו ששייכים לחבורות האברכים העוסקים בדרכי ועצות רביה"ק.

ולפעמים יש לאברכים נסיון לערוק לאלו החבורות האחרות, ויש להתחזק ביותר לעמוד על עמדו וזאת ע"י שיעורר בעצמו החיפוש והביקוש וההרגש, כי בלי רבינו אין לו חיות והוא חייב להיות מקושר לרבינו, הרי זה מה שימריץ אותו להיות שייך לחבורות קדושות אלו.

ואם כי אין כאן המקום להאריך בדוגמאות, אך ארשה לעצמי לספר דוגמא אחת שהייתי עד לה שב"ה בסוף נתהפך לטובה.

אברך אחד, שלצערינו לא השתתף בחבורות זולת פעמים בודדות ממש, התבטא בחודש אלול של שנת תש"פ הידוע, כי התקוה שלו היא שהגבולות ישארו סגורים וכך לא יצטרכו לנסוע לאומן ה"י... אך בסוף כאשר אכן הגבולות נסגרו ותבערת האש של חסידי ברסלב נדלקה למדורה עצומה מסוף

לא לאבד את החיות והרעננות

ר' יהודה חנוך: מטרת החבורה היא כמו שהזכירו כבר מקודם, כדי שלא לאבד את החיות. כמו שר' ראובן שיף סיפר מה ששמע מבעל המעשה, שלפני חתונתו קנה דירה מזקן אחד שהיה נראה לא חסידי בלשון המעשה, ובאחד הפעמים שנפגשו אודות המכר, נענה אליו הלה ואמר לו: בחור, אם אינך רוצה להיראות כמוני, עליך להשתתף בחבורות של החסידות בכל מחיר, גם אם אינך מרגיש את התועלת וכדומה. והוא לא היה ברסלב'ר חסיד, משכך חובה כפולה על ברסלב'ר חסיד, שיודע בערך הנשגב של החבורות על מנת לקבל את אורו של רביה"ק, לא לוותר ח"ו אף פעם על ההשתתפות בחבורה.

כי רואים בחוש, שהחבורות הן הנותנות את החיות לאברכים שלא יתנונו ח"ו, לא ברוחני וגם לא בגשמי. זאת ועוד, אברכים רבים מעידים בפני כי החבורה מלווה אותם למשך כל השבוע, השיחה או הדיבורים מחלילים היטב.

ר' מרדכי ברש"צ שפירא: הרי החבורה היא מהיסודות של רביה"ק, וכמו שהאריכו לפני כן, ואכן בחבורה שאני זוכה לארגן אני מרגיש זאת בחוש, כאשר כמעט מדי שבוע נערמות מניעות חדשות, אם זה שראש החבורה לא יכול לבוא, אם זה שאני לא יכול, אם זה שהאברכים חברי "מרבח תורה" בבית מדרשנו במא"ש לא יכולים ביום זה עקב סעודת סיום וכדומה.

אך מתאמצים ומתחזקים ביתר שאת לקיים את החבורה גם במיעוט משתתפים או בראש חבורה אחר, העיקר לשמור על הקביעות.

עוד נקודה שאני חושב שיש להדגיש, שכאשר קוראים לאברך, צריך לומר לו, בוא ותפגוש את החברים שלך, גם אם אתה לא מרגיש עכשיו את המוחין לבוא ולשמוע את השיחה מראש החבורה וכדומה, אל תוותר על הרגעים המרגשים עם החברים...

כמו כן מעידים בפני רבים מבני החבורה שהם כאלו העוסקים במשך היום במשא ומתן באמונה, ובכל זאת מרגישים אור וחיות במשך כל השבוע מהדיבורים הנפלאים שהם שומעים בחבורה.

ר' יהודה נמני: בחבורה שאני

יחד ממשיכים את התנופה

בוגר / אברך יקר

בחבורות האברכים שוקדים כל העת

שכל אברך ימצא את מקומו בחבורה שבועית מתאימה

בכנס הבוגרים במתחם "הערוכת הנוסטלגיה" יועמד

דוכן מיוחד עם תיבת התקשרות

בו תוכל בהזדמנות זו להציע על פתיחת חבורה חדשה, באם עדיין אינך זוכה להשתתף בחבורה שבועית כך גם להביע את דעתך, לשיפור וייעול החבורות.

מ ח כ י ם ל ך
נציגי החבורות

בשלושת השנים שחלפו מאז מגבית "אני בלעדיך איני יכול" בחורף שנת תש"פ, מורגשת תנופה רבתי בפעילות העניפה של "מורשת הנחל". במיוחד באו הדברים לידי ביטוי בחבורות הבחורים "מורשת הנחל" בארץ הקודש, בכל המישורים: הן בחבורות בכלליות, בארגון סיומי ליקו"מ, שבתות התאחדות ועוד, והן בפרטיות, להוסיף ולחזק את הקשר האישי בין ראשי החבורות לבחורי החמד לתועלתם הנצחית.

לקראת זמן החורף, שאנו נמצאים כבר בעיצומו, שוקדים רו"מ החבורות לחדד ביתר שאת נקודה זו האחרונה: לחבר יותר את הבחורים, על מנת שירגישו חלק מהחבורות, ולעודד אותם להשתתף בהן בקביעות. לשם כך התכנסו ראשי החבורות מירושלים ובית שמש, בליל שישי פרשת תולדות, ב"מקלטי הנחל" אשר בשכונת בתי נייטין, לרב שיח מרומם על מטרת החבורות ועל הדרכים באמצעותן ניתן לחבר יותר את הבחורים לחבורות ולהשתתפות בהן בקביעות. התשובות המיוחדות הקולחות בשטף מפי ראשי החבורות מעידות יותר מהכל, על הרוח החיה הנושבת בין ראשי החבורות, שכולם כאחד יודעים היטב את אשר לפניהם: להעביר ולהעביר הלאה את אשו של רביה"ק, להעביר לדורות הבאים את המסורת שקיבלנו מהזקנים בדורות עברו, "שאלו התלמידים יעשו תלמידים וכן להלן".

מהי בכלל המטרה בקיום חבורות הבחורים "מורשת הנחל"? ר' צבי אריה מיימון: הרי ברור לנו כי כולנו רוצים להיות מקושרים לצדיק, וכפי שר' נתן מרבה לכתוב על כך פעמים רבות, אי אפשר להיות מקושר לצדיק בלי "נקודת החבר", והרי נקודת החבר מקבלים רק באמצעות "חבורות". וזה מה שצריך לחדד אצל הבחורים עוד ועוד, שאפילו אם יעשה כל העבודות הוא חייב את נקודת החבר בשביל להתקרב לצדיק.

ר' חיים צ'צ'יק: אצל הבחורים יש כאלו שלומדים בשיבות של ברסלב וכאלו שלומדים בשיבות אחרות. במחשבה ראשונה נתייסדו החבורות בשביל אלו האחרונים, שלפחות אחת לשבוע יתאספו יחד, לקבל את אורו של רביה"ק ולילך בדרך עצתו. אולם האמת היא, כי גם הבחורים שלומדים בשיבות ברסלב, אם פעם היה נראה שעבורם החבורות הם דבר מיותר, הרי שעם השנים מתברר הדבר באופן מוחלט, כי בחבורות מקבלים את אורו של רביה"ק באופן אחר לגמרי, אם זה מחמת החביבות והנעימות והצורה בהם ניגשים לדבר, אם מחמת האווירה המיוחדת שיש בחבורות, לעומת השיבות.

ר' אברהם יואל דורנבלט: הדבר המיוחד של חבורות הבחורים של "מורשת הנחל" הוא, הקו הייחודי העובר כחוט השני בין כל חלקי הפעילות: להנחיל את התורה שבעל פה של ברסלב, כפי שקיבלנו מדור לדור.

שכן, כידוע, בנוסף לכתוב בספרי התלמידים, יש את רוח הדברים, הברעץ, הצורה, ואותם אפשר לקבל רק כשמסתופפים בצילם של אנ"ש שמעבירים את האור הלאה כפי שקיבלו מהדורות הקודמים, ונושמים את ההווי יחד עם השיחת חברים וכדומה. אויר נח וזך זה, מורגש בעליל בין כותלי "מורשת הנחל" כפי שכל אחד יכול להעיד בעצמו. ולמען מטרה זו נתייסדו החבורות, להעביר את הקו הייחודי הזה הלאה.

משכך, למרות שכל חבורה ישיבתית יש לה מעלות ותועלת משלה, אך את אותם רוח ואויר מקבלים רק בחבורות של "מורשת הנחל".

וכפי שמעידים הרבה בוגרים, כי בחבורות הבחורים קיבלו והפנימו מהו "להיות עם הרבי", כיצד חיים את התכלית, איך זוכים

להעביר את המסורת של דבר רביה"ק

בשטתה דבר

- רב שיח מאלף עם ראשי חבורות הבחורים בירושלים ובית שמש.
- הזוך והטוהר של "מורשת הנחל".
- הידרון של החבורות לעומת הישיבות של ברסלב.
- כיצד מקרבים את הבחורים להשתתף בחבורות בקביעות.
- ללמד בני יהודה קשת.

רשמים והרגשי הלב מהבוגרים לדורותם

למאוס בהבלי העולם ולהתחיל לחפש את השי"ת ועבודתו. הכיסופים והגעגועים, כשמתלווים אליהם הניחוח של הניגונים הוותיקים והמלככים של אנשי שלומינו ובפרט האווירה, הצורה, ה"ברעץ", זה לבד משפיע על הרבה בחורים לעורר את הלב להשי"ת ולכסוף לעזוב את מנעמי העולם.

'תורה שבעל פה' זו, שבחבורות "מורשת הנחל" משתדלים ביותר להעביר הלאה כמסורתה ובטהרה, מעידים הבוגרים, חודרת ויורדת לעומק נפשותיהם ועצמותיהם, עד שהרוח האמיתית ברורה

ר' ישראל בורשטיין הי"ד צפת

כל מה שיש לי מהענין של הרבי, הכל זה מהחבורות ב"מורשת הנחל". בחבורות קיבלתי את היסודות שהשאירו בקרבי רושם חזק למשך כל החיים.

לא אשכח את אותו ליל שישי שהגענו לפעלד, כפי שהיה נהוג, שאחת לכמה שבועות נוסעים ל'פעלד' בסנהדריה, ובטרם שמתפזרים בין עצי היער מדבר ראש החבורה כמה דיבורי התעוררות. וראש החבורה התחיל את השיחה עם המשפטים הללו: אין לי מה לומר לכם, אני לא יודע מה להגיד לכם וכו', עד שלבסוף גילה לנו כי הוא פשוט רצה ללמד אותנו איך מדברים אל ה' כשאין דיבורים... לומר אל ה' מה שיש כן לומר ברגע זה, כן, גם את עצם הדבר הזה שאין דיבורים...

עוד אזכור באחת משבתות ההתאחדות, איך שראש החבורה דיבר לפני השינה מענין קריאת שמע שעל המיטה, דברים שנחרטו בעצמותי למשך שנים רבות.

לבי מלא כמיהה לקראת כנס הבוגרים, להיפגש שוב עם החברים. עצם הכינוס בודאי יביא להתעוררות עצומה להתחזק ולהתחדש באורו של רביה"ק. וכפי שאני רואה בעצמי, חבורות הבחורים חיוניות לכל אחד, במיוחד אלו שלא לומדים בישיבות של ברסלב, כדי שיהיה לו הקשר הנכון עם רביה"ק ושיזכר ללכת בדרך עצתו.

ר' שמואל קלצקין הי"ד ברסלב

זכורני, כי בשנות לימודי בישיבה, היה יום חמישי – יום של שמחה, כי הרי בערב אחרי הסדר, יתקיימו ה"חבורות השבועיות"...

הנסיעה מהישיבה למשכן החבורות בביהמ"ד במא"ש, שנמשכה כ-20 דקות היתה בעינינו כרגעים אחדים מההשתוקקות והאהבה להשתתף בחבורות.

◆ מימין לשמאל:
1 ליל שישי במשכן
חוט של חסד. 2 כינוס
ט"ו בשבט במשכן
"אור אברהם". 3-4
ליל שישי במשכן
אהבת משה. 5 כינוס
התבודדות.

הרי שעם השנים
מתברר הדבר באופן
מוחלט, כי בחבורות
מקבלים את אורו של
רביה"ק באופן אחר
לגמרי, אם זה מחמת
החביבות והנעימות
והצורה בהם ניגשים
לדבר, אם מחמת
האווירה המיוחדת
שיש בחבורות, לעומת
הישיבות.

ר' יצחק פיליפ: אני איני ראש חבורה, אך זיכני השי"ת להיות לעזר לחבורות הבחורים זה קרוב לעשור, כולם שווים לטובה. ובכן, אני רוצה לשתף אתכם מהרגשי לכי ולומר לכם, כי אתם היושבים פה, זכתם להיות משופעים בטובה, שגדלתם בין חסידי ברסלב. אני זכיתי לגלות את אורו של רביה"ק בהיותי צעיר אמנם, אבל כבר בחור, ובהיותי בישיבה"ק היה אצלי מידי שבוע בחינה של מסירות נפש לבוא ולהשתתף בחבורות, ולמרות זאת התחזקתי כל שבוע מחדש, מחמת סיבה אחת: כי

ר' אליעזר קירשבוים: המטרה של החבורות היא אחת ויחידה: להתקרב להשי"ת. והרי א"א להתקרב להשי"ת בלי רבינו, ובכן, המטרה להלהיב את הלב באהבה לרביה"ק. וזאת ע"י קיום עצותיו, שבזה נעשה התקשרות כמבואר בתורה זו, וכאשר ראש החבורה לפני שהוא מוסר את השיחה יתפלל להשי"ת שיזכה לדבר דיבורים הנכנסים ללב, אזי הכל יהיה אחרת. ובמילה אחת: לתת את הלב לרביה"ק, כי כאשר נותנים הלב הכל יהיה אחרת בס"ד.

לדבר רביה"ק, בפרט אם הוא מקורב חדש, ובא עם לב מבקש, כמעט ואין צריכים לעודד או לשכנע אותו לבוא לחבורות, כי הוא הרי מחפש ומבקש מעצמו לבוא ולשמוע. ובכן, כאשר נעורר בלב הבחור את נקודת החיפוש והביקוש את אור הצדיק, הרי שמעצמו ירצה לבוא לחבורות, שכן בענין חיפוש הצדיק, בשונה משאר ענייני תורה ועבודת ה', חסרים הרבה הידיעה וההבנה כיצד עושים זאת לעובדה ולמעשה, ויש להאיר בליבות הבחורים, להסביר להם את הדברים למעשה.

כשמש ומאירה ללכת בדרך הישר ללא כחל ושרק.

ר' איתמר לייפער: איך שאני מסתכל על מטרת החבורות, היא שיש כאן גוף מסויים הדואג שהבחורים לא ישנו את ימיהם ושנותיהם, רק יהיו חיים ונלהבים בענייניו של רביה"ק. בודאי שיש הרבה שחושבים ועושים פעולות טובות, אולם כאן ב"מורשת הנחל" יושבים בכל עת תמיד על ענין זה במיוחד וכך המה זוכים לראות בפירות הנפלאים בס"ד.

ר' אפרים בידרמן: בשונה מהחבורות בישיבות, הרי שבחור שבא עם חיפוש

על אם הדרך כבר התחלנו לקיים 'שיחת חברים'. והחבורות עצמן, 'טעם גן עדן'. השירה והניגונים, החיות וההמימות, המאור פנים של הר"ר ראובן שיף לכל בחור, אהבת החברים ואויר הנח והנח שהיה מורגש בעליל, אין בנמצא בכל העולם...
לאחמ"כ השיחה של ראש החבורה, אין ביכולתי לתאר את הקנין הנצחי שקיבלתי מהם לכל החיים. במבט לאחור אוכל לומר בכיור, כי עיקר קנין דעתו של הרב"ה קיבלתי בחבורות. שכן בשנות הבחורות הראש פנוי מטרדות ושאר מפריעים, והמח פנוי לשמוע ולקבל את דעתו של הרב"ה בתמימות ופשיטות.

עד היום חקוקים בלבי כמה דיבורים של ראשי החבורות, על האמונה שצריך כל אחד שיהיה לו בעצמו, על עבודת הקדושה בימי השובבי"ם, על שגב גדולת התיקון הכללי, על חשיבות לימוד הפוסקים בכל יום. לא אוכל לשכוח את ר' ראובן שיף מקריא מנהמת לבו, את דבריו הנוראים של פרש"י בפרשת קרח: "אין משה בודה מלכו כלום". אחרי החבורה היינו מהלכים בדרך להסעה חזרה לישיבה כמקפצים ורוקדים מרוב חיות והתלהבות דקדושה שקיבלנו בחבורות...
הרי רביה"ק כבר אמר "אני ידעתי דייקא", ויש דברים שאי אפשר לגלות מליבא לפומא ובודאי שלא להעלות על הכתב, אך זאת אפשר לומר: אשרינו, אשרינו שזכינו לבלות בחבורה כזאת!

ר' מאיר מנדליאל הי"ד
ביתר

ה' זיכה אותי בשנות הבחורות להסתופף בצל חבורות הבחורים "מורשת הנחל", במשך השנים הללו זכיתי להגיע לחבורות מדי שבוע, השתתפתי ב'נסיעות' לקברי הצדיקים וכן בשבת הנפלאה שהתקיימה ב'אור הגנוז'. כך גם שמעתי במהלך השנים ההם דרשות מכל משפיעי אנ"ש - בזכות כל זה קיבלתי הרגשה אחרת ברבינו.
כמוני, אני מכיר עוד הרבה אברכים ש'מורשת הנחל' הנחילה להם את האור של רבינו. אך כשם שיש לרבינו שלשה כיתות, מהכת הבאים לחטוף שיריים, ועד הכת שחקוקים בלבו - 'איינגעבאקן אין הארצין'. כך גם בפרטיות אצל כל אדם, יש זמנים שרבינו בשבילו הוא אחד שמחלק שיריים... ויש זמנים שהוא מרגיש ומאמין שרבינו הוא אכן גבוה מעל גבוה.
עוד אנצל במה זו, להודיע לכל מי שעוסק ונרתם למען 'מורשת הנחל' - אם הוא לא יודע עדיין, שידע כמה זה השפיע על כל אחד שהגיע והשתתף בחבורות. אשריכם!

ידעתי שבהשתתפות בחבורות אני מקבל את אורו של רביה"ק ובוה אוכל להיות 'ברסלב'ר חסיד'. הרגשתי במוחש כי בלעדי זה מה שייכות יש לי עם ברסלב?! כמו"כ הייתי משקיע מאמצים וכחות אדירים בשביל להשתתף בסעודה שלישית עם אנ"ש, כי הרגשתי שבלעדי זאת אין לי חיות... כי אכן החבורות הנפלאות הללו של "מורשת הנחל" הם ההשאה של רביה"ק בטהרתה.
ר' שמעון קעניג: ברצוני לחדד נקודה מסוימת שבעצם היא מטרה גלוית

ובחמימות. והדרך הכי חזקה להגיע להמימות והנעימות היא "חבורות", כאשר רואים בחוש כי כאן מקבלים החבורים את מלוא תשומת הלב.
ר' אלימלך חשיין: אני נזכר, כי כאשר נתנו את השם "מורשת הנחל", במלאות שנה לחבורות הבחורים, הדגישו כי המטרה של שם זה באה בעקבות הצמאון שהרגישו הרבה שחסר העברת המסורת של דבר רביה"ק בטהרתו ולשם כך הוקמו החבורות להעביר זאת ללא שום שינוי וחידוש.

שייוצר אצלו קשר לעניינו של רביה"ק. וכך בעז"ה אם מחמת דיבור אחד יזכה להתחזק בנקודה מסוימת בעבודת ה' אזי כבר ירצה להמשיך בדרך זו ולהתעלות עוד ועוד, וכך נוצרים אצלו רגשי אהבה לרביה"ק כמבואר בספר המדות אהבה ז', ומעצמו יחפש וילמד את הספרים ויהיה נעשה לחסיד ברסלב באמת כראוי ונכונן ויזכה לכסוף ולהשתוקק לעבוד את ה' באמת. וכמו שדיברו מקודם, יש בחורים שאין להם שום שייכות לברסלב, על אף שהם ולהדריכו בדרכי ועצות רביה"ק, לתת לו את הכלים הנכונים להתמודד בשנים הללו כאשר עובר על כל אחד מה שעובר. וכדי לבנות את הבחור כראוי שיהיה ברסלב'ר חסיד כשיגדל יותר, יש לנטוע בקרבו הנעימות בעבודת ה', וכן להנחיל את העבודה כיצד מחברים את המעשים ללב.
שכן החבורה היא כולה הטעמת רגשי הלב, אך לפעמים יש חסר להבין את הדברים כראוי, וזו המטרה, להנחיל להם נתיב סלול כיצד יתחברו הדברים

לשם כך, אני משתדל בתחילת השנה בחבורות הבחורים בבי"ש, לחדד נקודה זו, שאין כאן שום מטרה לגדל ולרומם אחד מראשי החבורות או כל אחד אחר, כי אם להעביר את דבר רביה"ק בטהרתו.

שיעור הלכה בחבורות על י"ד משה יאדלר

שיחת הכנה לחנוכה

שיחת הכנה לפורים

21/4/2009 17:31

לשם כך, אני משתדל בתחילת השנה בחבורות הבחורים בבי"ש, לחדד נקודה זו, שאין כאן שום מטרה לגדל ולרומם אחד מראשי החבורות או כל אחד אחר, כי אם להעביר את דבר רביה"ק בטהרתו. ולכן כאשר יש לבחור שאלה וכדומה מותר וצריך לבוא ולשאול להבהיר את העניינים על צד היותר טוב.
כאן המקום להדגיש, כי כפי שכל אחד מבין, אין זמן החבורה השבועית הקצרה מספקת להרחיב בכל הנקודות והעניינים, אולם יש לנסות לפחות, לעורר בלבו של הבחור את היסודות של רביה"ק לדעת מהי ברסלב, כך

חסידי ברסלב מבית ומלידה, אצל רבים חסר ההווי של לחיות באורו של רביה"ק, וזה מה שמקבלים בחבורות, לברר מקחו של צדיק ולקבל את אורו הק'. ולעומת הישיבה שיש בה הרגשה של חיוב, הרי שכאן, בחבורות, הבחור בא מרצונו הטוב ומרגיש שראש החבורה מחכה ומצפה לכוואו.
ר' שלמה נחמן גלבך: מטרת החבורות הן שתיים, הראשון על שם העתיד: שכל בחור שבא לחבורות יזכה לגדול ולהיות ברסלב'ר חסיד לקיים רצון רביה"ק כראוי ונכונן. והשני: כבר כעת, צריכים לעודד את הבחור בראשית שנותיו לכוונו

לעובדא ולמעשה. לדוגמא, זכורני שבבחרותי הייתי שומע רבות על העובדים בין אנ"ש שהיו צועקים בספירת העומר או בתפילה וכדומה. והנה בכל ביהכ"נ של אנ"ש צועקים בספירת העומר, אולם מסתמא כל בחור צעיר שואל עצמו מדוע ועל מה צועקים, ואת זה, למשל, אנו אמורים להנחיל לו בחבורות הבחורים, לקשר את הלב אל העבודה, לדעת על מה צועקים ומדוע צועקים, וזה גם מה שילווה אותו לשנים הבאות להכניסו בדרכי העבודה, התורה והתפילה.
וגם, החבורות בישיבות, פעמים רבות

אין המטרה לשמוע את השיחה ודבר רביה"ק כי אם לגבש את הבחורים בינם לבין עצמם (ואין בזה שום חסרון מצד עצם הדבר, להיפך), אולם, בחבורות לעומת זאת, יודע הבחור שהוא בא לקבל את הרבי בעצמו!

ר' לוי יצחק צוקר: למרות שהזכירו כאן כמה וכמה נקודות, דומני כי יש נקודה אחת שעוד לא הודגש כל צרכו ואפתח בסיפור אישי:

בישיב"ק לא למדתי בישיבת ברסלב, ותמיד קיננה בקרבי השאיפה כי כאשר אהיה אברך אייסד חבורות של ברסלב בכל אתר ואתר... ואכן במשך כל ימות השבוע הייתי מצפה ומשתוקק בצמאן גדול מתי כבר אזכה להשתתף בחבורות בליל שישי...

פסגת שאיפתי היתה, כמו הרבה ברסלבר בחורים אז, ללמוד בישיב"ג בישיבת "ברסלב בני ברק". שם כמובן מאליו, הרי כל האווירה והלך הרוח הוא עניינו של רביה"ק, עד שחשבתי אפילו שאין צורך בחבורות. אולם עם הזמן נוכחתי כי בכל מקום שהוא, צריכים את העצה של "אחד היה אברהם", להתחזק נוכח הרוח הכללית הנושבת ברחובות וללכת בדרכי ועצות רביה"ק, ואז הרגשתי ביתר שאת את הפירות הנפלאים שהייתי מקבל בחבורות הבחורים "מורשת הנחל" בשנות לימודי בישיב"ק.

ומדוגמה זו הבנתי כמה חיוני לקיים חבורות לכל בחור ובחור מכל הישיבות כולם, ושכל מי שביכולתו, מוטל עליו לעשות מסירות נפש למען רביה"ק כדי שאורו לא יכבה, רק ימשיך הלאה ביתר שאת.

אך יש להדגיש נקודה חשובה, ואני מרבה לדבר על כך בתחילת השנה לבחורים הצעירים, שאי אפשר לדעת מתי תדלק האש ותהיה לשלהבת; אי אפשר לדעת איזה נקודה תתפוס את הבחור, כי מצד אחד יש לו את הישיבה עם הסדרים הקשוחים ומצד שני יש את החבורות עם הנעימות והחביבות, אך לעולם אין הבחור יודע מתי יתפוס את נקודת האמת ויזכה להיכנס לחדרו של רביה"ק.

ר' נחמן שפירא: ברצוני להדגיש נקודה נוספת, שעוד לא דובר בה.

לצורך עיסוקי בקודש בעשור האחרון אני נצרך לנסוע הרבה באוטובוסים מחוץ לעיר, אך כדי לנצל את הזמן אני משתדל שלא לשבת ליד אנשים מוכרים שלא

לכוא ליד דברים בטלים, אולם פעמים רבות שאין הדברים בשליטתי ואני מוכרח להתיישב ליד אנשים חשובים בדרגות כאלה ואחרים, ולשאלה איזה חסיד אתה ואני עונה 'ברסלב' ממשיכים לשאול: איזה ברסלב? ואני עונה "ברסלבר של רביה"ק".

התשובה הבלתי מספקת הזו, גורם פעמים רבות לשאלות חוזרות ונשנות לאיזה זרם בברסלב אני שייך, אך כשאני נענה ואומר שאני שייך ל"מורשת הנחל" כולם פה אחד מגיבים כי אכן זוהי הברסלב של רבינו הקדוש שאנו מכירים כברסלב האוטנטית מהדורות הקודמים. אשריכם ואשרינו.

ר' שמעון צבי שפירא: הנקודות שהעלה כל אחד חשובים מאד, והכל נכון ונפלא, רק אוסיף עוד כמה נקודות חשובות.

ראשית הרי צריכים להיות יהודים כשרים, שעל כן אנו מקורבים לרביה"ק, ועל זאת בא רביה"ק לעולם, כדי לקרב אותנו להשי"ת. חז"ל אומרים "כיניוס לצדיקים הנאה להם והנאה לעולם", כי כח הצדיקים זה רק בכח הרבים, בכך הם בונים את עצמם. יש שיחה ידועה מרביה"ק שאמר כי עניינו אין תופס על היחיד כי אם על הרבים. כמו כן אמר ראבר"ן "איננו יכולים לתאר לעצמינו מה שהיינו יכולים לקבל מרביז"ל אם היינו מחזיקים את עצמנו ביחד" ולכן, כדי לקבל את אורו של רביה"ק, עלינו להחזיק עצמנו יחד.

שנית, כאשר מתכוננים לבסס מחדש את השותפות, אני רוצה לומר רק מילה אחת: יש כהיום בחינה של דור מפוזר, היינו, יתכן ואברך יושב בכלל ונבחן היטב על חומר הלימודים, אולם בדברים פשוטים ויסודיים, כהלכות תפילה או שאר הלכות של שו"ע או"ח הנוגעים לחיי היום יום, אינו יודע כלל וכלל.

וגם בדברים בסיסיים ו"פשוטים". לדוגמא, לומר "ויתן לך" במוצ"ש. פגשתי כבר הרבה בחורים שאינם יודעים כלל מהו "רבון העולמים" של מוצ"ש...

ויש עוד נקודות רבות כאלה, ואולי היה נצרך בחבורות לשים דגש על יסודות היהדות הפשוטה, לחנכם וללמד את הדרך ילכו בה.

וזה עצם ועיקר המטרה של החבורות: להיות יהודי כשר ופשוט.

והאמת היא, כפי שכבר הזכירו קודם, כי אי אפשר לדבר על הכל במסגרת המצומצמת של החבורות בליל שישי

אחת לשבוע, אולם התשובה על כך היא, ראשית שכשמלעיטים את הבחורים בירא"ש טהורה, בתמימות ופשיטות, אזי יש בחינה של הרוצה לילך בדרך האמת מוסרים לו מלאך של אמת, וכגון, שמדברים הרבה בחבורות מענין לימוד הלכה, בסדר קבוע כגון של לימוד "עמוד היומי במשנה ברורה", או הלימוד החשוב של הלימודים היומיים בספרי רביה"ק ותלמידיו, הרי בזה הוא נעשה ברסלבר חסיד ונתעורר לבו לחפש מעצמו עד שיזכה לכך בשלימות.

נקודה נוספת, לפעמים יש קושי

אי אפשר להיות מקושר לצדיק בלי "נקודת החבר", והרי נקודת החבר מקבלים רק באמצעות "חבורות". וזה מה שצריך לחדד אצל הבחורים עוד ועוד, שאפילו אם יעשה כל העבודות הוא חייב את נקודת החבר בשביל להתקרב לצדיק

זכה לחטוף גם את השיחות הנפלאות והמעוררות ביותר. כך גם כאשר הבחור יבוא מדי שבוע בקביעות, יזכה לשמוע ולקבל את הדיבור המעורר והמחזק לטוב לו כל הימים.

שמענו בטוב טעם מכל אחד על המטרה והיחודיות שיש בחבורות "מורשת הנחל", ובכן נשאלת השאלה כיצד ניתן להבר את הבחורים לכך, שישתתפו בחבורות בקביעות וכדומה?

ר' צבי אריה מיימון: כאמור, המטרה היא לקבל את נקודת החבר, לשם כך

ביסודות דרך רביה"ק. ר' ראובן שיף: העצה היא נפלאה מאד, אולם פעמים רבות יש לראש החבורה "נקודה השייך לכו בעת הזאת" והוא מרגיש צורך לדבר מענין מסויים לעורר ולחזק את הבחורים בזה וכדומה.

ויש להאמין, כי כל דיבור מרביה"ק פועל הרבה. אך מי שבכל זאת רוצה לדבר לפי נושאים אכן יוכל להתכונן באמצעות הספרים: ליקוטי עצות, אוצר היראה וכדומה. וכן יש כהיום הרבה ספרי מלקטים נפלאים ומסודרים דיבור

חבורות הבחורים "מורשת הנחל" ומה צורך יש בהן, ויתכן שראשי החבורות צריכים להקדיש שבוע או שבועיים או יותר, להסביר את הדבר, מדוע לא מספיק ללמוד בישיבה ברסלבית, מה צריך הבחור לקנות בימי בחרותו ומדוע לא מספיק שנפגשים בשב"ק בביהמ"ד, וכאשר ילהיבו את הבחורים בעצם היסודות שעבורם הוקמה "מורשת הנחל", מובטחני כי כל בחור שיש לו לב, שכן לכל יהודי יש לב, רק צריכים "ללכב" אותו, שיתעורר מעצמו לבוא ולהשתתף

בחבורות בקביעות. וכשהלב יתעורר ויתלהב הרי כבר יחפש ויבקש מעצמו, ויבוא לחבורות בשביל למלאות את המיית נפשו.

ר' שמעון קעניג: כאשר בחור מרגיש כי ראש החבורה מחכה לו, וזאת ע"י שהוא מאיר להם פנים בחביבות ומתענין בהם, אזי יש לו חשק לבוא עוד ועוד.

וזה התפקיד של ראש החבורה, לא רק לבוא ולמסור את השיחה השבועית, אלא להתעניין בשלום כל בחור, לתת לו את ההרגשה הטובה שאנו שמחים בהשתתפותו ומצפים לה וכן הלאה.

אך חשוב להדגיש, כי גם אם אי אפשר

דבור על אופניו. ר' איתמר לייפער: לדעתי הכל לפי הענין. בכלליות עצם הדבר שמתקיימת החבורה אחת לשבוע ויש לבחורים מקום להתאסף ולהתועד יחד, זה כבר מקרב אותם. כמו"כ יש להרבות בפעילות מעניינת, לנסוע לשדה להתבודדות וכדומה, שכן זה מקרב ומחיה מאד את בני הנעורים.

ר' אליעזר קירשבוים: ר' אפרים בידרמן הזכיר מקודם שיש לעורר בליבות הבחורים את החיפוש אחר הצדיק, וברצוני לחדד את דבריו. הנה יש בחורים שאינם מפנימים מדוע בכלל הוקמו

בראשית דרכינו, כאשר זכינו לייסד את חבורות ישיב"ג החסידיות, הייתי מדבר כל שבוע על נקודה מהפרשה שבה בא לידי ביטוי החשיבות של "נקודת החבר". וניתן להרחיב הרבה בדבר זה, מתוך ספרי ליקו"מ וליקו"ה ועוד.

ר' חיים צ'ציק: העצה לקרב את הבחורים לחבורות היא לדעתי, לקיים את החבורות לפי נושאים. היינו שהשיחות השבועיות יהיו בצורה מסודרת, לפי נושאים, ללמד את הבחורים את היסודות של דרך רביה"ק ותלמידיו, וכך גם בסופו של דבר יצא הבחור עם "תורה סדורה" למעשה,

ר' ראובן
שיף בשיחה
פרטית עם
בחור

ראשי החבורות בעת הרב שיף

ההזדמנות
לומר לו:
אני נהנה
מכך שאתה בא
לחבורות" וכדומה.
כמו כן להאיר פנים
לכל בחור, כשהוא עובר
לידך בתחילת החבורה או בסופה, וכן
כשהוא אומר איזה הערה או הארה,
לתת לו את ההרגשה: "אני קשוב כולי
למוצא פריך" ועוד. לא שתמיד חייבים
לתת מענה לכל שאלה, אלא עצם
הדבר שמקשיבים כבר נותן הרגשה
טובה.

לשוחח כל שבוע
עם כל בחור ובחור, אולם
ודאי אפשר לפחות להאיר לו פנים,
להראות לו ששמנו לב אליו בחבורה.
חושבני כי זה יעודד את הבחור לבוא
יותר מהכל.

ר' צבי אריה מיימון: אכן אני משתדל
כל שבוע אחרי החבורה לפחות לאחל
לכל אחד "א גוט שבת" במאור פנים.
ר' אלימלך חשיין: אכן זוהי העצה לנצל
כל הזדמנות לתת לבחור את ההרגשה
"אני מחכה לך! אני שמח מאד בבואך!",
או אם חלילה בחור לא הגיע, אזי בשבוע
הבא אומרים לו בנועם: "היית מאד חסר
לנו שבוע שעבר". כי זה מעורר בקרבו
הרגשה של קירבה ושייכות ובעקבות
כך הוא כבר ישתדל לבוא בקביעות,
למרות שלא תמיד הוא יודע מדוע הוא
בא...

וכפי שנהוג בחבורות "מורשת הנחל"
לקיים שיחה פרטית עם כל בחור, זוהי

**וכפי שנהוג
בחבורות "מורשת
הנחל" לקיים
שיחה פרטית
עם כל בחור,
זוהי ההזדמנות
לומר לו: "אני
נהנה מכך שאתה
בא לחבורות"
וכדומה.**

על הקביעות מידי יום סיפר כי פעם
ישב בבית מרוח ולפתע פרצה המשטרה
החשאית ועצרה את כל אלו שישבו
שם באותה שעה. לטענתם, באותו זמן
נערכה במקום אסיפה חשאית של אנשי
מחתרת נגד השלטון. הוא נשפט לשנים
ארוכות בגלות סיכיר בטענה: "אם ישבת
איתם, אתה משלהם!". לכן, סיים אותו
יהודי: אני רוצה שבבית דין של מעלה
יאמרו עלי: "ישבת עם לומדי התורה?
אתה שייך להם!". אני מדגיש את זה
תמיד לבחורי החמד, כי כאשר יושבים
עם ברסלב'ר בחורים שרוצים להתחזק
ולשמוע דברי רביה"ק, שייכים אליהם,
ובעז"ה בסוף יכנסו הדברים בקרבו
וילהיבו את נשמתו לעבודת ה'.

ר' ראובן שיף: אכן, ביודעי ומכירי, על
בחור אחד שנטה להתקרב לרביה"ק אך
עדיין פסח על שתי הסעיפים, עד שאחד
מחבריו מהחסידות אליה השתייך מקודם
אמר לו: עליך להחליט בבירור, או שהנך
שייך לחסידות שלנו או שהנך ברסלב'ר.
באותה שבוע בא לחבורות בליל שישי
בסערת רגשות, כשאני יודע באיזה
דרך הוא מהלך, ומכיון שראש החבורה
הקבוע שלו לא יכול היה לבוא באותו
שבוע, הם נסעו יחד עם ראש החבורה
ר' לוי יצחק צוקר להתבודדות בשדה.
על אם הדרך דיבר ר' לוי יצחק כי כל
בחור צריך להחליט בליבו "פה אשב כי
אויטיה", אני ברסלב'ר בחור, וכך אישאר
חזק לנצח. כמובן שאחרי דיבורים

נפלאים כאלו שהגיעו אליו בהשגחה
פרטית נפלאה, אכן החליט בחור כי
מקומו בין אנשי שלומינו חסידי ברסלב,
עד עצם היום הזה.

השעה התאחרה, וראשי החבורות
ממהרים לעלות להיכל החבורות בעזר"נ
החדש בבית מדרשנו במא"ש, לישב עם
הבחורים ולהשתדל לקיים את הדיבורים
והעצות הנפלאות לעובדא ולמעשה.
לא נותר לנו אלא לברך אותם שיזכו
לראות ברכה בעמלם, מתוך הרחבת
הדעת וסייעתא דשמיא בכל מעשי
ידיהם, לפאר ולרומם שם רביה"ק ביתר
שאת ועוז. ♦

גולת הכותרת של חבורות הנערים ב"מורשת הנחל" הלא היא ה"מכינה לשיבה", בה מלמדים את נערי הבר מצוה, מלבד הלכות תפילין וסדר הנחתם כראוי, את כל מה שברסלב'ר חסיד צריך לדעת, כיצד מתנהל סדר יומו של ברסלב'ר בחור ומה רבינו רוצה מאתנו בעבודת ה'.

כדי לשמוע ולהבין את יחודיותה של ה"מכינה לשיבה" – מורשת הנחל", קיימנו שיח חינוכי מאלף בינה עם הר"ר בנימין פראנק ראש החבורה בירושלים, ועם הר"ר יחיאל רוזנבלט הי"ו ראש החבורה בכי"ש, על תפקידו המיוחד של ראש חבורה ב"מכינה לשיבה" ועל הפעילויות המיוחדות שמקיימים לבחורי הבר מצוה, ושאר התוכניות המגוונות. מחכים ומעשיר במיוחד.

והעובדות מצדיקי הדורות היו יסוד נחוץ בעבודת ה'.

כיצד מקרבים את הבחורים שיבואו מדי ערב בקביעות?

ר' בנימין: כאמור, מכיון שמקיימים עבורם מסגרת מיוחדת, זה לבד נותן להם את החשק לבוא, מתוך מחשבה ש"אני כבר שייך ל'מכינה'".

בנוסף לזאת משתדלים ליצר אווירה של גיבוש והתלכדות, וליצר נעימות, כדי שיהיה לבחור חשק ורצון לבוא מעצמו מבלי להחסיר אף יום.

זאת ועוד, הרי תמיד יש בכל כיתה נערים חלשים יותר, ולפלא כי במכינה בשעה המיוחדת הזו הם תמיד מוצאים את מקומם, בלי הלחץ של המשגיח והמלמד, אלא באווירה נעימה יחד עם החברים, כך שכל אחד תמיד יכול להצליח, גם אם בכיתה הוא נחשב "חלש".

כמו כן נערכים מבצעים, אך בלי לקרוא לזה בשם 'מבצע' כדי שלא להכביד וליצור לחץ... וכן, למשל, ביום היארצייט של זקני וחשובי אנ"ש, מספרים הרבה

האופייניים לגיל הזה, שכן לעתים בחורים בגילם חושבים שהם כבר יודעים ומבינים הכל, ומשובת הנערים עדיין מלהיטה אותם, ולכן יש צורך לדעת כיצד לדבר אתם בשפה שלהם, כדי שיקבלו את הדברים אל נכון.

כיצד אכן הנכם מצליחים להנחיל להם גתיבות סלולות לדעת את המעשה אשר יעשו?

ר' יחיאל: בס"ד מנסים לשלב את הדיבורים בסיפורים מעניינים ובין השיטין להכניס דיבורים של עבודת ה' ויראת שמים. במרבית הפעמים הסיפור אינו אלא צדדי, וחלק נכבד מהשיחה הינה על ענייני עבודת ה', על החשיבות והרוממות של כל יהודי, על קדושת ונועם השבת, סעודת שבת או זמירות שבת, הבאים כאילו בדרך אגב בין בתרי הסיפור או העובדא.

ר' בנימין: רביה"ק הרי העיד על עצמו שהסיפורים על הבעש"ט הק' ותלמידיו זה מה שהלהיב את לבו לעבודת ה', וידוע כי אצל רביה"ק הסיפורים

ראשית, ברצוננו לשמוע מהו בעצם המטרה של המכינה לשיבה?

ר' בנימין: בפשטות, המטרה היא לנצל את שעת הכושר של שנת הבר מצוה, בעת שהנערים עומדים בראשית דרכם, להלעיט אותם ביסודות של רביה"ק להיות ברסלב'ר חסידים כראוי וכנכון, כמו שידוע מאמר החכם: "אין תוקף כתחילת החסידות".

זאת ועוד, אצלינו במכינה זוהי השנה שבו מקרבים אותם לעומק אורו של רביה"ק. ובאמת זוהי עיקר המטרה של המכינה. אם כי לומדים הלכות תפילין כמעט במשך כל השנה, אולם ההרגשה האישית שלי היא שאם היה רק עבור זה, היה ניתן למצוא מסגרות אחרות ללמד אותם את ההלכות הנצרכות, אלא המטרה היא לבוא ולהיות ברסלב'ר חסיד.

ר' יחיאל: אכן כפי שרואים בחוש, בחורים צעירים רבים, למרות שהם גדלים בבתי ברסלבאים, אך בכל זאת, פעמים רבות חסרות להם ידיעות פשוטות ובסיסיות בכל עניינה של ברסלב. הרבה מושגים שידועים ופשוטים לכל ברסלב'ר חסיד הרי שאצלם צריכים לימוד מהתחלה.

ולמרות שרובם לומדים בתלמודי תורה של ברסלב, ושמה מלמדים אותם מושגים רבים, עדיין, הם באים לגיל הבר מצוה חסרים ידע רב, עד שכמעט הם עומדים בהתחלה ממש.

ר' יחיאל: ראשית יש לדעת כי יש למכינה מטרה טכנית למדי והיא, מכיון שכבר נעשו בחורי בר מצוה, הרי שהם כבר לא מוצאים את מקומם בין חבורות הנערים, אך מאידך, הם עדיין אינם בשלים דיים להשתתף בחבורות הבחורים. אי לכך נוצר הצורך להקים בשבילם מסגרת מיוחדת.

בנוסף לכך – וזה העיקר, שנה זו היא שנה מיוחדת של פרשת דרכים וליבם פתוח כאולם, וממילא בתמימות האופיינית לגיל הבר מצוה ליבם פתוח לקבל. מאידך יש אכן את הקשיים

לדעת מהו ברסלב'ר חסיד

האחרים וההתמודדויות בשנת הבר מצוה • הקניית היסודות של רביה"ק • המכינה כהכנה להיות כלי ראוי לקבל שיח חינוכי עם הר"ר בנימין פראנק הי"ו והר"ר יחיאל רוזנבלט הי"ו ראשי המכינה לשיבה בירושלים ובית שמש • ינקותא כלילא הורדא

ר' יחיאל רוזנבלט בעת הראיון

מעמדי סיומים על ידי תלמידי המכינה בירושלים

הרי בשנה זו צריכים לזרוע את היסודות לענייני רביה"ק, כאשר הבחורים הם כלים מוכנים וראויים לקבל בעז"ה, להכניס בקרבם כל מה שברסלב מלמדת במשך כל השנים.

בגיל כזה. כי אכן, בברסלב ידענו כי כל דבר שייך מריש כל דרגין עד סוף כל דרגין, והעצות של רביה"ק שייכים לכל גיל, ורבים מהעצות והדרכים שייכים בודאי לבחורי החמד גם בגילם הצעיר, והם שווים לכל נפש.

הרי שומעים מבחורי המכינה, גם לאחר שסיימו את שנת לימודם, כי הדרך שבה הם מקבלים את דבר רביה"ק היא אחרת לגמרי, מזה תוכלו לספר על אותן דרכים נפלאות שלא מש טעמים הטוב גם בשנים הבאות?

ר' בנימין: אצלינו במכינה היהלום שבכתר הוא החבורות הפרטיות. היינו שמחלקים את כל המכינה לחבורות קטנות יותר של כעשרה בחורים, ואחת לשבוע מתיישבים יחד אחרי המכינה, ולומדים את כל היסודות של רביה"ק עפ"י ספר "סדר היום" של ר' יצחק ברייטר.

חבורה זו מתקיימת כעין 'סדנה'. לא כמו שיעור, אלא בצורה חווייתית יותר, כאשר כולם דנים יחד על כל נושא, כיצד ניתן לקיים זאת כראוי וכדומה. או לדוגמה, על עצת התבודדות לומדים למשך זמן ארוך מאד, קרוב לעשרים שבועות, במשך השבועות הללו משתף כל בחור כיצד הוא מתחזק לקיים את העצה, מה הנסיונות איתם הוא מתמודד וגם על ההצלחות שלו, איפה הוא עושה התבודדות, באיזה זמן, וכן הלאה. והדברים הללו מעוררים ומחזקים אחד את השני, בבחינת "ומקבלין דין מן דין". ולא רק בהתבודדות אלא בכל היסודות של רביה"ק, וכך במשך השנה יוצא הבחור עם כל הידיעות ומושגי היסוד של ברסלב'ר חסיד, ביניהם: לא לשתות לפני התפילה, להתפלל כמנין של חסידי ברסלב, להתפלל לפני סוּזְק"ש, קימת חצות, מתי אומרים תיקון חצות, והכל ברמה של ירידה לפרטים ולפרטי פרטים, לעובדא ולמעשה.

כמו"כ משתדלים לקיים את הדברים לעובדא ולמעשה. כגון כאשר לומדים על התבודדות, יוצאים כמה פעמים לשדה, ללמוד כיצד מקיימים את העצה כראוי בפועל.

וכן כאשר לומדים על קריאת שמע שעל המיטה, אומרים חברי החבורה יחד סדר קריא"ש על פי האריז"ל, וכן כאשר מדברים מטבילת מקוה לפני התפילה, שמים דגש מיוחד על הזריזות הנצרכת בזה באופן מיוחד כידוע, ובין חברי החבורה נערכת מעין 'תחרות' מי עושה את המקוה זריז ומהיר יותר, כאשר יחד

מלוה וסעודות ר"ח משותפות. כאן המקום להודות לפטרון המכינה הרה"ח ר' בנימין ויצהנדרל שליט"א, שהוא כמלאך האומר גדל, ומלווה את כל הפעילות מהצד הגשמי בעין יפה, שהכל יתנהל עצהיו"ט, יהי ה' עמו ויעל.

מה הייחודיות של ה"מכינה לשיבה – מורשת הנחל"?

ר' בנימין: הרי בשנה זו צריכים לזרוע את היסודות לענייני רביה"ק, כאשר הבחורים הם כלים מוכנים וראויים לקבל בעז"ה, להכניס בקרבם כל מה שברסלב מלמדת במשך כל השנים.

כמוכך כי לפי גילם צריך לתת להם הכל בזעיר אנפין, אך זה הזמן ללמד אותם מושגים של התבודדות, של קימת חצות, יציאה לשדה, שיעורים קבועים, שמחה וריקודים. זה הזמן להנחיל את כל המושגים והעבודות האלה בכלים המתאימים להם.

ר' יחיאל: אכן, אצלינו במכינה יוצאים אחת לכמה שבועות לשדה הסמוכה לשכונה, ומקיימים את המכינה שם בשדה, עם ניגונים ושירים ואח"כ מקיימים עצת התבודדות למשך זמן קצר. כמו"כ יש סדר מיוחד של לימוד בספרי רבינו הק', דומני כי במקומות אחרים עדיין אין לומדים 'חסידות' מתוך הספר

מכינה לשיבה בית שמש

סיפורים מעבודתו, כדי לדרבן את הנערים ללמוד וללכת בדרכיהם.

כך גם יש מיום מיוחד שכל בחור ילמד, אפילו בגירסא, את הספרים ה"קטנים" של רבינו הק' ותלמידיו, כגון שיחות הרה"ק, השתפכות ומשיבת נפש, חי מוהר"ן, ימי מוהרנ"ת, אפילו ימי שמואל וספר "באש ובמים", וכן הלאה, וכאשר מצטברים סיומים של כמה בחורים יחד, עורכים לכל המכינה מסיבת סיום עם מגדנות וממתקים.

ר' יחיאל: אצלינו במכינה הרי באים מכל השכונות בבי"ש, למרות שחבורות הנערים מתקיימות בכל שכונה בנפרד, והסיבה לכך לדעתי היא, הנעימות והחביבות שמרגיש כל בחור שבא לכאן בס"ד. יש אווירה נפלאה ומיוחדת, באחדות ואהבת חברים כך גם שמים דגש מיוחד לעודד אותם להתנהג בשלום ושלווה ובאהבת חברים.

אצלינו נערכים מבצעים מיוחדים על שמירת הזמן, בשילוב בכל תקופה על עבודה אחרת, כגון תפילה בכוונה, התבודדות בקביעות וכן הלאה. המבצעים אינם דווקא על נושאים השייכים למכינה, אלא על דברים אחרים, אך באופן זה מחברים את הבחור למכינה ופעילותה בצורה חווייתית. כמו כן נערכות סעודות

רשמים והרגשי הלב מהבוגרים לדורותם

ר' נתן נטע ויספיש הי"ו
בית שמש

העיקרים השיחה השבועית מפי ראשי החבורות שכל אחד בנפרד מהם הינו כלי נפלא להנחלת יסודי משנת רביה"ק בחן ובבחיירות עד שגם בחורים צעירים כמונו הרגישו שייכות.

האמת שתפקיד ראש החבורה לא הסתיים סתם במסירת שיחה שבועית אלא היה הרבה מעבר לכך, זה התחיל בהארת הפנים לכל בחור בנפרד, כדי שאף אחד לא ירגיש בודד או לא שייך ח"ו, המשיך בשיחה עצמה שנמסרה תמיד בטוב טעם תוך הורדת המושגים הגבוהים של רביה"ק ויציקתם לתוך הכלים שלנו כבחורים צעירים שגם לנו יהיה חלק בדרכיו ובעצותיו, אך בזה לא הסתיים תפקידם, שכן אחרי החבורה התקיימה "שיחה פרטית" עם הבחורים לפי תורנות, בו היה הבחור יכול לשאול ולשתף בלבטיו הכמוסים ביותר ולקבל עצה והכוונה. ועוד לא נגעתי בנסיעות והשבחות של "מורשת הנחל" שהיו גן עדן ממש; שבת שכולה עבודת ה', חצות והתבודדות עם דיבוק חברים. והמומחיות הגדולה של מורשת, שזה ליצוק חיות וגישמאק כשזה חולך יד ביד עם עבודת ה'.

מה אומר ומה אדבר?! כולי שבח והודיה לבורא עולם על הזכות להיות בוגר של ארגון נפלא וקדוש זה, ומלא הכרת הטוב לאנשים הנפלאים כאו"א בשמו הטוב, על המסירות, הליווי, והנתינה בלי סוף שלזכות אלה אני זוקף את היותי ב"רעבניס חיידר", וממשיך לכסוף ולהשתוקק להידבק בדרכיו.

אם ארצה לסכם את השנים הללו במשפט אחד, אומר זאת בפה מלא: "מורשת הנחל" הפך אותי לחסיד ברסלב!

ואסביר. זה לא שלא גדלתי במשפחה של חסידי ברסלב ושלא הכרתי את השפה והמושגים הברסלבאים עוד לפני כן, אבל לזכות להיות ברסלב'ר חסיד האפוי בליבו של רביה"ק, או לכה"פ לשאוף להגיע לדרגה זאת - זה הגיע לי רק במשך השנים הנפלאות שעברו עלי בארגון מיוחד זה.

לא אשכח איך בתור בחור צעיר למדתי בשיב"ק כלל חסידי, והייתי מחכה כל השבוע שכבר יגיע סוף סוף ליל שישי ואזכה להגיע ל'חבורות' של מורשת הנחל.

החוויה הרוחנית הזאת, שהיתה נותנת לי 'דלק' לכל השבוע, התחילה כבר מההליכה ל'חבורות' בחברותא תוך כדי שיחת חברים, לאחמ"כ במקום עצמו בו התקיימו החבורות (אז בשנים הללו במשכן 'חוט של חסד'). לאחמ"כ הישיבה בצוותא, תוך כדי שפגשתי עוד בחורים מיישיבות שונות וממקומות שונים, שכולם הגיעו עם שאיפה אחת והיא: לשמוע וללמוד את רצון הצדיק ולהידבק בדרכיו, היתה חויה מיוחדת בפני עצמה.

השירה בצוותא לפני ההתחלקות לחבורות, היא מהדברים שנחרטו אצלי עמוק. הרי ידוע אצלינו מהו כח הנגינה ובפרט כזאת הבאה ממקורות קודש של אנשי שלומינו מדורות קודמים (כאיל תערוג, ניגון ר' מיכל, שערי ציון וכו' וכו') הלב היה נפתח בזמן הזה ושואב קדושה וחיות לזמן רב. ועיקר

עם זאת מלמדים אותם עצות ודרכים כיצד אכן להזדרז ככל האפשר במקוה מהכניסה ועד היציאה, עצם הידיעה של הפרטים הללו היא קנין נצח. וכל זה, בנוסף לכך שהבחורים לומדים לחיות חיים נעלים יותר, בדרכם של החסידים המופלגים בעז"ה.

עוד מהדברים המעניינים הוא, ללמד אותם את השמות של ספרי רביה"ק ותלמידיו, כאשר מתוך כך נוצרת אצלם שאיפה לסיים עוד ספר ועוד ספר, וגם יש להם מושגים חדשים בעשירות דקדושה הנפלאה שיש אצל חסידי ברסלב.

וכאשר הבחור הצעיר מתמלא בידיעות נכבדות כאלה, הרי הוא מקבל השגות חדשות בעבודת ה' להמשך השנים.

כמו"כ לפני כל חג ומועד, עושים מעין 'כנס הכנה'. כגון בחג הפורים. במסיבה זו, על משקל מה שרבינו אומר "חכמה ומלאכה גדולה לעשות עצמו כבהמה" אזי כיום יש לומר זאת על הענין של לתאר לעצמו יום המיתה, לכך נערכת במסיבת פורים מעין 'הצגה' שכולם מתלבשים בטליתות ושוככים על הארץ, להזכיר לעצמינו שכל אחד עוד ישכב על הארץ "מיט די פיס צו די טיר" - עם הרגליים לדלת, כדי לעורר את לבות הבחורים להזדרז מאד מאד לחטוף תורה ומצוות ומעשים טובים...

ר' יחיאל: מדהים לשמוע על הפעילויות הנפלאות. גם אצלינו כאשר מדברים בהתבודדות שמים דגש מיוחד ללמד את הבחורים כיצד לקיים עצה זו על נכון. מלבד זאת, יוצאים פעם בשבועיים שלשה לשדה שמתחת לבית מדרשנו נחלת חן, ולפני כן מלהיכים את הלב על עצה זו, בכל פעם על חלק אחר מעצה נפלאה זו, הכוללת חלקים רבים כידוע: שבח והודאה, חשבון הנפש, בירור המידות, להעלות יראות נפולות של ועל הכל שמים דגש מיוחד לקיים עצה זו בקביעות, עם סיפורים מאנ"ש ועצות למעשה כיצד יזכו לקיים זאת.

כך גם מעוררים את הלב במיוחד על תפילה בכוונה, כיצד צריכה להיראות התפילה אצל ברסלב'ר בחור. שכן למרות שבת"ת ברסלב גם מרבים לדבר על כך, בכל זאת זה במושגים ילדותיים יותר ואילו במכינה מלמדים אותם לגשת לתפילה בצורה מבוגרת יותר.

וכן בכל עת מצוא, משתדלים לדבר על עצה ועבודה אחרת של רביה"ק ותלמידיו,

אם זה טבילת מקוה, במשך כמה שבועות משתדלים לגעת בכל מה שנוגע לקיים עבודה זו בקדושה ובזריזות כראוי, אם זה ההכנה לימים טובים וכן הלאה.

כמו"כ בימי השוכבי"ם שמים דגש לדבר על ענייני קדושה, ושאר ענייני יהדות פשוט, כגון אופן השכיבה על הצד כמבואר בשו"ע, ענייני שמירת העניינים וכו'. כמו"כ מדברים הרבה על יסודות היהדות, על המצוה של כיבוד אב ואם, ברכות בכונה וכו'.

כיצד מתקיימות החבורות בליל שישי?
ר' יחיאל: אצלינו מחלקים מזונות, לאחמ"כ שרים ניגוני התעוררות בכיבוי אורות לעורר את הלב, ומוסרים שיחה בדרכי ועצות רביה"ק ותלמידיו כמו שהארכנו מקודם אם באמצעות סיפור ארוך, אם בשיחה המתאימה להם. לסיום שרים גם ניגוני שמחה בלי ריקוד.

ר' בנימין: אצלינו גם מקיימים את הליל שישי עם ניגוני התעוררות ובאורות כבויים. ובמשך הזמן של הניגונים אני משתדל לשלב דיבורי התעוררות מענייני הפרשה והזמן או המועד המתקרב, כאשר גם הניגונים ששרים הם אלו השייכים לענין, וכך נכנסים הדיבורים באופן אחר לגמרי.

כמו"כ משתדלים ללמד את הניגונים והתנועות העתיקות של אנ"ש בדורות הקודמים. המצב המיוחד הזה מביא להתעוררות נפלאה. פעמים רבות בעת שהדליקו את האורות ראינו דמעות בעיני הבחורים...

ר' יחיאל: אכן, כיבוי האורות יש בזה אופן מיוחד להכניס את הדיבורים בלב. כמו"כ כאשר משוררים ניגוני התעוררות, אני מנסה להכניס אותם לתוך המילים.

ר' בנימין: הרי אחד ההבדלים בין ילד לבחור הוא, שהבחור כבר מתחיל לחשוב בכל דבר, מה ולמה הוא עושה. לשם כך, בשעה ששרים זמירות וכדומה מלמדים אותם לחשוב לפחות על פירוש המילות, ובמשך השנה אני עובר אתם בעת סעודה שלישית, על כל הזמירות לפרש את פירוש המילות, וכן לפני חנוכה מלמדים אותם את פירוש המילות של הפיוטים הנהוגים לשיר בחנוכה וכן הלאה.

כך גם בימי השוכבי"ם כשאומרים תהלים, כנהוג בין אנ"ש, אזי כאשר מגיעים לפסוק שיש בו דברי התעוררות מיוחדים של אנ"ש וכדומה, אני עוצר את האמירה ומלהיב את הלבבות בזה וכדומה. כמו כן לפני תפילת מעריב, אני מדבר

שבח והודאה,
חשבון הנפש,
בירור המידות,
להעלות יראות
נפולות של היציאה
לשדה במיוחד
בשעות הלילה. ועל
הכל שמים דגש
מיוחד לקיים עצה
זו בקביעות, עם
סיפורים מאנ"ש
ועצות למעשה
כיצד יזכו לקיים
זאת

ראשי החבורות בעת הראיון

שרביה"ק מביא לעולם הזה בדור שלנו, אחיזה כל דהוא באש להבת השלהבת. ורואים בחוש כי הדברים בונים את נפשם לנצח לטוב להם כל הימים.

והתוצאות הנפלאות לא מאכזבות. כמו שהזכיר ר' בנימין יש משפחות רבות שמצד עצמם לא היה הבחור נשאר ברסלב'ר חסיד, ובזכות השנה הזאת במכינה התקרו כל בני המשפחה לאורו של רביה"ק.

אני מחזק את עצמי בנקודות הטובות, כשאני מתבונן בעצם העבודה במשך השנה הזאת: כמה זכו הבחורים לתפוס תורה ועבודת ה', כמה ליקושי תפילות זכו לחטוף ולומר, הרי בכל אלה אני זוכה שיש לי בהם חלק, שמקנה לי זכות נצח לעולמי עד.

אנו מודים לראשי החבורה המסורים ר' בנימין פראנק ור' יחיאל רוזנבלט על הדיבורים הנפלאים. ואנו מברכים אותם שיזכו להמשיך בעבודת הקודש מתוך הרחבת הדעת וסייעתא דשמיא בכל מעשי ידיהם, לפאר ולרומם שם רביה"ק ביתר שאת וביתר עוז.

אך כל אחד מפנים את הדבר בצורה שונה ויחודית. יש כאלו שממשיכים בלימוד ספרי רבינו, וכן בשאר העבודות, כיסופים לחצות, לתפילה בכח, ספירת העומר בצעקה, שאיפה ללמוד ולסיים כל הש"ס, לא להפסיד טבילת מקוה מידי יום וכן הלאה

הורים להודות לי על עבודת הקודש, כשהם מלאים רגשי הכרת הטוב על השינוי המבורך שנעשה בכנס וכתוצאה מכך גם בביתם.

כמו"כ רבים מהאברכים ניגשים אלי אחרי נישואיהם (!) להודות על השיחות הנפלאות במשך שנת המכינה, שנחרטו בעצמותיהם לאורך הימים והשנים.

והאמת היא, כי אפילו כשאין באים להודות, אנו מאמינים כי כל דיבור פועל על הנפשות הצעירות ונחרט בעצמותם לטוב להם כל הימים.

ר' בנימין: אני מקבל תמיד הרבה תגובות, הרבה אברכים באים שנים רבות אחרי המכינה ומעידים על השינויים שנעשה בקרבם במשך שנת המכינה.

כאמור, זוהי השנה בה הם קונים את היסודות למשך כל ימי חייהם, וכאשר הם מתחילים אז להיכנס בדרכי העבודה זה נחרט בהם לאורך ימים.

רק לאחרונה כתב לי אברך אחד מכתב תודה ארוך לפני שמחת נישואיו, כשהוא מציין, כי קבלה טובה אחת שקיבל על עצמו בשנת המכינה אודות זריזות במקוה, הוא שומר עליה עד עצם היום הזה. וזה רק אחד מני רבים מהקבלות הטובות והתעלות בדרכי העבודה שאני שומע בתדירות מבוגרי המכינה שנים רבות לאחר מכן...

תוכלו לשתף אותנו באיזה סיפור אישי, שהגכם מרגישים שמגיע אתכם להמשיך בעבודת הקודש?

ר' בנימין: במשך השנים קיבלתי הרבה מאד מכתבים, בעיקר מחתנים לפני יום שמחת לבם, שמביעים רגשי הכרת תודה על הקניינים הרוחניים שזכו בשנת המכינה, לנצח. זה מה שמגיע אותי ומחזק אותי הרבה בעבודת הקודש.

רבים מהם זוכרים לטובה מהמכינה פרטים ופרטי פרטים, גם ממרחק של שנים, והדברים מפליאים, כיצד נחרטו בקרבם כל כך הרבה דברים לטובה במשך שנה קצרה אחת...

לפעמים יש מהם כותבים, כי בעקבות נסיבות כאלו ואחרות, השנה הזאת במכינה הציבה את נפשם על דרך הטוב בשונה מכל סביבתם.

ר' יחיאל: עצם הדבר שאני זוכה מדי ערב לבוא וללמוד לכשלים בחורים. הרי רבינו ציוה אותנו להשקות אילנות, ומה לנו יותר טוב וחשוב מלעשות זאת בתוככי אנשי שלומינו, "מתחת לבית" כמו שאומרים, ולזכות לקחת חלק בלהבה

שלמים לספר להם על מהות הספר "שולחן ערוך", כיצד משתלשלים הדברים מהתורה שבכתב דרך התורה שבעל פה וספרי הראשונים והאחרונים עד פסק ההלכה.

לסיום הקדשתי זמן ארוך אודות ציווי רביה"ק ללמוד כל יום פוסקים. הבחורים ישבו מרותקים למשך כל אורך השיחה. דיברתי אתם ועודדתי אותם ללמוד ולסיים את ששת חלקי המשנ"ב עד החתונה וכדומה.

נותנים להם השגות וכלים, אבל ברור שלא כל אחד בכוחו ויכולתו לקנות ולבצע הכל, אולם כל אחד עושה כפי מה שזוכה. אבל בכל אופן ברור שכל מה שהם קונים לעצמם הרי זה נכס נצחי לעולמי עד.

ר' בנימין: בישיב"ק רואים בבירור החילוק בין אלו שעברו בין כותלי המכינה אצלינו ובין האחרים... אבל עם כל זאת כמבואר בספר המדות "כל ידיעה בידיעת התורה הרי זה הצלחת הנפש".

מה תוכלו לשתף את הקוראים בסיפור מיוחד שהיה לכם במשך שנות עבודת הקודש במכינה?

ר' יחיאל: פעמים רבות באים אלי

מבחן הלכות תפילין במכינה לישיבה ב"ש ל"ו ר' קלמן ווייס, נראה הפטרוני ר' בנימין ויצהנדר

למשך תקופה מדי ערב כמה דיבורים קצרים על גודל התפילה וכן אודות הזהירות שלא לדבר באמצע התפילה וכדומה, כמו"כ אני מפרש להם את פירוש המילות של התפילה במיוחד הברכה הראשונה של שמו"ע.

כיצד אכן נראה בחור במכינה לאחר שהוא מסיים את הלימודים, האם אתם מבחינים בשינוי שנעשה אצל הבחור?

ר' בנימין: רוב ככל הבחורים קונים לעצמם קנין נצח מהקניינים הרוחניים והנפלאים שקיבלו במשך השנה. ואצל כולם רואים בחוש כי מלבד שאינם 'עמי ארצות' בענין רביה"ק, אך כל אחד מפנים את הדבר בצורה שונה ויחודית. יש כאלו שממשיכים בלימוד ספרי רבינו, וכן בשאר העבודות, כיסופים לחצות, לתפילה בכח, ספירת העומר בצעקה, שאיפה ללמוד ולסיים כל הש"ס, לא להפסיד טבילת מקוה מידי יום וכן הלאה. ויש גם בחורים רבים שמתחילים עבודות טובות בשנת המכינה וממשיכים כך לאורך ימים.

ר' יחיאל: כאשר סיימנו קיצור שו"ע הלכות תפילין, בטרם שאנו מתחילים ללמוד שו"ע ומשנ"ב, הקדשתי יומיים

אין פֿאַבריק

הפעילות הרוחשת
במורשת הנחל
ראשית שנת תשפ"ג

הכנה דרבה
לקראת ימי ראש
השנה הק' בעיר
אומן

סעודת
הילולא
לכבוד
רביה"ק

ביום חמישי האחרון של השנה, התקיים "כנס הכנה לראש השנה" בעיר אומן, בביהמ"ד המפואר שבמתחם 148. לאחר תפילת מנחה וטעימה, שוררו ניגוני התעוררות ונוסחאות התפילה של הימים הנוראים, לאחר מכן נשמעו דיבורים חוצבי להבות מפי הרה"ח ר' אליהו גודלבסקי שליט"א, שהלהיב את הלבבות בגדולת הצדיק והאמונה בו בתמימות ופשיטות.

נסיעה
לקברי
צדיקים
לחברות
האברכים
-ים

כיסופים והשתוקקות בקברי צדיקים

גם השנה "סעודת הילולא" מפוארת ביום ח"י תשרי, יום הילולת רביה"ק זיע"א, למתפללי ביהמ"ד הגדול במא"ש, במנין הותיקין ובמנין זמן קרי"ש. הסעודה נערכה ברוב פאר והדר במיטב המעדנים, תרומת נדיבי הלב מאנ"ש שיחי', בסוכה הגדולה שעל גג ביהמ"ד הגדול במא"ש, במהלכה נשמעו דיבורים מפי המשפיעים החשובים הר"ר נתן יוסף בורשטיין והר"ר יהודה צבי שפירא שליט"א, על גודל זכיתנו שאנו זוכים להיות מקורב לרבינו ולילך בדרך עצתו.

חבורת
האברכים באומן

בער"ח כסליו התקיימה נסיעה לקברי הצדיקים קדושים אשר בארץ המה, לשפוך שיח לקראת זמן החורף. לאחמ"כ התקיימה "סעודת ראש חודש" ברוב פאר והדר, בחצר ציון רשב"ג.

אין פתאום

הפעילות הרוחנית
במורשת הנחל
ראשית שנת תשפ"ג

התיוסדות
חבורות
הבחורים
ישיבה
גדולה
בי"ש

פתיחת הזמן
לבחורים

בליל שישי פרשת נח
נערכה "פתיחת זמן חורף
תשפ"ג" בהיכל החבורות
בעז"נ החדש בביהמ"ד
מא"ש, ירושלים.

בתחילת הזמן קיבל את פני
הבחורים משתפי החבורות, מיזם
ייחודי בדמות "לוח המודעות של
חבורות הבחורים". מדובר
בלוח צבעוני מרהיב עין,
בו מופיעות מדי שבוע
כל ההודעות הרלוונטיות
לכחורי החבורות, וכן ברכת
מזל"ט לבחורים שהתאספו או
מתחננים במשך השבוע, וכן
הלאה.

לוח
המודעות

מוסף מיוחד לרגל לנס הבוגרים / זכור אתבך הישנה

**המעמד המרומם "סיום ליקוטי מוהר"ן"
בשילוב שמחת שבע ברכות
לרו"מ "מורשת הנחל"**

בליל שישי פרשת לך לך, התקיים המעמד המרומם "סיום ליקוטי מוהר"ן מחזור כ"ז והתחלת מחזור כ"ח בסדר "עמוד היומי", למאות בחורי החבורות בארה"ק בהיכל בית מדרשנו במא"ש, בשילוב שמחת שבע ברכות לרו"מ מורשת הנחל, ר' שמעון צבי שפירא, ר' אליעזר קירשבוים ור' צבי אריה מיימון לנישואי בנותיהם למזל"ט. סעודת הסיום נערכה ברוב פאר והדר במעדנים ובשר לכבודה של תורה, במהלכה נשמעו הרוזים נפלאים מפי האברך היקר ר' יהודה צבי ברוין, בשגב גדולת ספרו של רביה"ק והזריזות לחטוף ולנצל את ימי הנעורים ושנות הבחורות. בסיום הספה"ק נתכבד הרה"ח ר' נתן מיימון, שהשמיע דיבורי התחזקות נפלאים לכל בחור, שיאמין בעצמו ובכוחותיו להתחזק תמיד מחדש בעבודת ה' ולקיים עצותיו של רביה"ק ותלמידיו, כשהוא מדגיש כי בלתי אפשרי לעמוד על עמדו מבלעדי ההשתתפות בחבורות. בסיום דבריו יצאו בריקודים שמחים ועליזים על נועם גורלינו ושמחת יהודותינו, לקול צלילי התזמורת. בהתחלת הספר במחזור החדש, נתכבד הרה"ח ר' אברהם ירבלום שליט"א שהלהיב את הלבבות על החיוב שיש על כל אחד ללמוד בספרו של רביה"ק מדי יום, כדי שזוכה להכיר את רבינו וכי זוהי התכלית של החבורות וההתקרבות לרביה"ק.

אין פתאום
הפעילות הרוחשת
במורשת הנחל
ראשית שנת תשפ"ג

**סיום ליקוטי
מוהר"ן לבחורים**

**המעמד המרומם "סיום ליקוטי מוהר"ן"
לחבורות האברכים בארה"ק**

במוצאי שבת קודש פרשת לך לך, התקיים המעמד המרומם סיום ליקוטי מוהר"ן מחזור כ"ז והתחלת מחזור כ"ח בסדר "עמוד היומי", לחבורות האברכים בארה"ק בהיכל בית מדרשנו במא"ש בשילוב סעודת מלווה מלכה מפוארת. לאחר זמירות מלווה מלכה נתכבד הרה"ח ר' מאיר קרלכך שליט"א לסיים את הספר הקדוש, והרחיב בנועם אמריו על החיוב הגדול להשתתף בחבורות, ועל הזכיה העצומה לשבת ולדבר מרביה"ק. כשהוא מדגיש כי לפעמים צריך האדם לתת מעצמו כדי לזכות את האחר להשתתף בחבורה, כמו שאנו רואים אצל התלמיד הגדול מוהרנ"ת זיע"א שהפקיר את כל כולו בשביל לזכות את הדורות הבאים בדרכי ועצות רביה"ק. בסיום דבריו יצאו כל הקהל בריקודים נלהבים למשך שעה ארוכה, על נועם גורלינו וטוב חלקינו. לאחר מכן השמיע הרה"ח ר' נתן ברנש"י שפירא, דיבורי התעוררות שיש ללמוד את ספריו של רביה"ק ותלמידיו באופן שיבואו הלימודים והדיבורים לידי מעשה, להתחזק ולהתעורר לקיים את הנלמד, להתעלות מעל הבלי העולם הזה לדרך העולה בית קל לטוב לנו כל הימים.

אין פאפריק
הפעילות הרוחשת
במורשת הנחל
ראשית שנת תשפ"ג

**סיום ליקוטי
מוהר"ן אברכים**

זכור את הבתה הישנה

ההתרגשות מעוררת את הלבבות

הבוגרים

ההורים

האברכים

לעורר

את האהבה
הישנה וללבבות
את האש

להטעים

ולהנחיל
לצאצאים
תענוג וחיות

להאיר

את אור
רביה"ק
אצל כאו"א

בכנס זה נכריז כולנו:

הייליגער רבי, נפשי חולת אהבתך!

מוצאי עשרה בטבת יומא דהילולא של התלמיד הגדול מוהרנ"ת זי"ע